2025/2127

28.10.2025.

KOMISIJAS LĒMUMS (ES) 2025/2127

(2025. gada 16. maijs)

par valsts atbalstu SA.24030 (2016/C) (ex N 512/2007, ex 2015/NN), ko Vācija sniegusi uzņēmumam *Abalon Hardwood Hessen GmbH*

(izziņots ar dokumenta numuru C(2025) 3022)

(Autentisks ir tikai teksts vācu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) un jo īpaši tā 108. panta 2. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

pēc tam, kad tā aicinājusi ieinteresētās personas sniegt piezīmes saskaņā ar iepriekš minētajiem noteikumiem ([1]), un ņemot vērā šo personu piezīmes,

tā kā:

1. PROCEDŪRA

(1) Vācijas iestādes saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 88. panta 3. punktu (tagad LESD 108. panta 3. punkts) 2007. gada 6. septembrī paziņoja par pasākumiem, kurus Hesenes federālā zeme 2006. gadā piešķīra par labu *Abalon Hardwood Hessen GmbH* (turpmāk "*Abalon DE*"), lai palīdzētu izveidot cietkoksnes kokzāģētavu (valsts atbalsts N 512/2007). *Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG* (turpmāk "*Pollmeier*") 2007. gada 6. augustā iesniedza Komisijai sūdzību par atbalstu *Abalon DE*.

(2) Komisija 2008. gada 21. oktobrī pieņēma Lēmumu C(2008) 6017, galīgā redakcija ([2]) (turpmāk "2008. gada lēmums"), kurā attiecībā uz Vācijas paziņotajiem pasākumiem konstatēts, ka abas Hesenes federālās zemes piešķirtās garantijas (turpmāk "abas garantijas") nav atbalsts un atbalsta pasākumu kopuma citi pasākumi ir pastāvošs atbalsts.

(3) *Pollmeier* 2009. gada 25. februārī iesniedza Vispārējā tiesā prasību atcelt 2008. gada lēmumu, kas reģistrēta ar lietas numuru T-89/09.

(4) Vispārējā tiesa 2015. gada 17. marta spriedumā ([3]) (turpmāk "2015. gada spriedums") uzskatīja, ka tas, ka Komisija nav pārbaudījusi, vai ir likumīgi izmantot likmi 0,5 % apmērā garantētai summai, lai noteiktu abu garantiju atbalsta elementu saskaņā ar Komisijas paziņojumu par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu valsts atbalstam garantiju veidā ([4]) (turpmāk "2000. gada paziņojums par garantijām"), ir norāde uz to, ka pastāvēja nopietnas grūtības saistībā ar apstrīdēto garantiju kvalificēšanu par *de minimis* atbalstu. Vispārējā tiesa uzskatīja, ka šādu grūtību esībai būtu bijis jāliek Komisijai uzsākt formālu izmeklēšanas procedūru. Šā iemesla dēļ tā atcēla 2008. gada lēmumu, ciktāl tajā bija secināts, ka abas garantijas nav valsts atbalsts Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 87. panta 1. punkta (tagad LESD 107. panta 1. punkts) nozīmē. Vispārējā tiesa apstiprināja pārējos minētā lēmuma elementus.

(5) Gan *Pollmeier*, gan Hesenes federālā zeme 2015. gada 26. maijā pārsūdzēja 2015. gada spriedumu, attiecīgi apstrīdot 2008. gada lēmuma apstiprinātos elementus un abu garantiju atbalsta raksturu. Komisija neiesniedza apelācijas sūdzību.

([1]) OV C 4, 6.1.2017., 17. lpp.
([2]) OV C 12, 17.1.2009., 1. lpp. Lēmuma nekonfidenciālā versija ir publiski pieejama šādā Komisijas tīmekļa vietnē: https://competition-cases.ec.europa.eu/cases/SA.24030.
([3]) Vispārējās tiesas 2015. gada 17. marta spriedums, *Pollmeier Massivholz* / Komisija, T-89/09, ECLI:EU:T:2015:153.
([4]) OV C 71, 11.3.2000., 14. lpp.

(6) Tā kā abas garantijas tika īstenotas pirms Komisijas atļaujas saņemšanas, Komisija tās reģistrēja kā nepaziņotu atbalstu (SA.24030 (2015/NN)).

(7) Vācija 2015. gada 28. maijā un 27. jūlijā iesniedza Komisijai papildu informāciju, tai skaitā profesora *Csoklich* eksperta atzinumu par saņēmēja MVU statusu ("*Csoklich* ziņojums").

(8) Komisija ar 2016. gada 17. februāra vēstuli ("lēmums par procedūras sākšanu") informēja Vāciju, ka tā ir uzsākusi LESD 108. panta 2. punktā paredzēto procedūru, lai noteiktu abu garantiju saderību ar iekšējo tirgu.

(9) Vācija 2016. gada 19. februārī lūdza Komisiju apturēt tās formālo izmeklēšanu līdz brīdim, kad Tiesa būs lēmusi par apelācijas sūdzībām. Komisija 2016. gada 24. februārī piekrita pagarināt piezīmju iesniegšanas termiņu līdz nākamajai dienai pēc nolēmumu pieņemšanas par apelācijas sūdzībām.

(10) Tiesa ar 2016. gada 14. jūlija rīkojumu ([5]) un 2016. gada 12. oktobra spriedumu ([6]) noraidīja abas apelācijas sūdzības.

(11) Vācija 2016. gada 12. oktobrī un 2016. gada 11. novembrī iesniedza Komisijai savas piezīmes.

(12) Komisija 2017. gada 6. janvārī *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēja lēmumu par procedūras sākšanu ([7]) un uzaicināja ieinteresētās personas iesniegt piezīmes.

(13) Komisija 2017. gada 6. februārī saņēma *Pollmeier* apsvērumus un nosūtīja tos Vācijai piezīmju sniegšanai. Vācija iesniedza piezīmes 2017. gada 27. martā.

(14) Komisijas dienesti 2017. gada 8. maijā, 2017. gada 14. jūnijā, 2017. gada 5. decembrī un 2018. gada 26. februārī pieprasīja Vācijai sniegt papildu informāciju, ko Vācija iesniedza 2017. gada 24. maijā, 2017. gada 21. jūnijā, 2017. gada 12. decembrī un 2018. gada 26. martā.

(15) 2018. gada 22. novembrī notika Komisijas dienestu un *Pollmeier* pārstāvju tikšanās.

(16) Komisija 2020. gada 17. februārī pieprasīja Vācijai papildu informāciju, un tā tika sniegta 2020. gada 9. martā. Komisijas dienesti 2022. gada 8. decembrī pieprasīja Vācijai papildu informāciju par abās garantijās ietvertā atbalsta dotācijas bruto ekvivalenta aprēķinu, un tā tika sniegta 2023. gada 8. februārī.

2. DETALIZĒTS ABU GARANTIJU APRAKSTS

2.1. Abu garantiju mērķis

(17) Atbalstot *Abalon DE* ieguldījumu cietkoksnes kokzāģētavā 2006. gadā, Hesenes federālās zemes un Vācijas mērķis bija veicināt un sekmēt *Schwalm-Eder-Kreis* apgabala reģionālo attīstību. Šis *NUTS III* apgabals bija tiesīgs saņemt reģionālo atbalstu saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu atbilstoši Vācijas reģionālā atbalsta kartei 2004.–2006. gadam ([8]). Piemērojamā ieguldījumu atbalsta intensitātes maksimālā robežvērtība attiecīgajā apgabalā bija 18 % lieliem uzņēmumiem un saskaņā ar 1998. gada Reģionālā atbalsta pamatnostādņu ([9]) (turpmāk "1998. gada RAP") 4.9. punktu – 28 % maziem un vidējiem uzņēmumiem ("MVU").

([5]) Tiesas 2016. gada 14. jūlija rīkojums, *Pollmeier Massivholz* / Komisija, C-246/15/P, ECLI:EU:C:2016:568.
([6]) Tiesas 2016. gada 12. oktobra spriedums, *Land Hessen* / *Pollmeier Massivholz*, C-242/15 P, ECLI:EU:C:2016:765.
([7]) Sk. 1. zemsvītras piezīmi.
([8]) Komisijas 2003. gada 2. aprīļa Lēmums C(2003)904fin par valsts atbalstu N 641/2002 – Vācijas reģionālā atbalsta karte 2004.–2006. gadam (OV C 186, 6.8.2003., 18. lpp.). Lēmuma nekonfidenciālā versija ir publiski pieejama šādā Komisijas tīmekļa vietnē: https://competition-cases.ec.europa.eu/cases/SA.14304.
([9]) Valsts reģionālā atbalsta pamatnostādnes (OV C 74, 10.3.1998., 9. lpp.).

2.2. **Abas garantijas**

(18) 2006. gada 28. decembrī kā daļu no lielāka atbalsta pasākumu kopuma ([10]) *Investitionsbank Hessen* (publisko tiesību subjekts (*Anstalt des öffentlichen Rechts*)), kurš 50 % apmērā pieder Hesenes federālajai zemei un 50 % apmērā – *Landesbank Hessen-Thüringen*, kas ir vēl viens publisko tiesību subjekts, kurš rīkojas Hesenes Finanšu ministrijas (*Hessisches Ministerium der Finanzen*) vārdā un uzdevumā (*im Namen und im Auftrag*), piešķīra abas garantijas, lai segtu divus aizdevumus, ko par labu *Abalon DE* izsniedzis konsorcijs, kura sastāvā ir trīs bankas: *Kreissparkasse Schwalm-Eder* ("*KSK*"), *Landesbank Hessen-Thüringen* ("*Helaba*") un *Raiffeisenzentralbank Österreich AG* ("*RZB*"):

a) garantija, kuras ilgums ir 10 gadi un kura sedz 70 % no ieguldījumu aizdevuma (*Investitionskredit*) 19,5 miljonu EUR apmērā (kas atbilst sākotnējam riska darījumam 13,65 miljonu EUR apmērā, kas pakāpeniski samazināts turpmākajos gados ([11])) (turpmāk "ieguldījumu aizdevuma garantija"). Aizdevuma termiņš bija 10 gadi, un tas tika atmaksāts ar pusgada maksājumiem ([12]);

b) garantija uz pieciem gadiem (līdz 2012. gada 31. decembrim) par pārtēriņa iespēju līdz 10 miljoniem EUR, ko izmanto, lai segtu apgrozāmā kapitāla vajadzības (apgrozāmā kapitāla aizdevums, *Betriebsmittelkredit*, t. i., aizdevums, ko izmanto uzņēmuma ikdienas darbību finansēšanai) (turpmāk "apgrozāmā kapitāla aizdevuma garantija"). Pirmajā gadā garantijas segums bija 50 %; turpmākajos gados tas tika pakāpeniski samazināts ([13]).

Abos gadījumos *Abalon DE* maksāja gada garantijas prēmiju 1 % apmērā no nenomaksātajām garantētajām summām. *Abalon DE* maksāja procentus par garantiju pamatā esošajiem aizdevumiem (kredītriska rezerve 225 bāzes punktu apmērā papildus 6 mēnešu EUR*IBOR* procentu likmei).

(19) Aizdevumu pieteikumu pārskatīšanas procesā aizdevējbankas novērtēja *Abalon DE* kredītspēju. *KSK*, *Helaba* un *RZB* piešķīra *Abalon DE* reitinga kategoriju, kas atbilst gada saistību neizpildes rādītājam attiecīgi 2 %, 1,32 % un 0,832 %.

(20) Izmantojot konsorciju struktūru, *RZB* nodrošināja 50 %, bet divas pārējās bankas – 25 % katram no abiem aizdevumiem.

2.3. **Juridiskais pamats un atbalsta piešķīrēja iestāde**

(21) Abu garantiju valsts juridiskais pamats ir 2006. gada 28. decembra vēstule, ko *Investitionsbank Hessen* nosūtīja *Abalon DE*, un Hesenes federālās zemes 2006. gada Pamatnostādnes par garantiju piešķiršanu rūpniecības nozarē (*Richtlinien für die Übernahme von Bürgschaften und Garantien durch das Land Hessen für die gewerbliche Wirtschaft*) (turpmāk "Hesenes 2006. gada pamatnostādnes") ([14]). Vācija uzskata, ka šīs garantijas tika īstenotas saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 69/2001 ([15]) (turpmāk "2001. gada *de minimis* regula") noteikumiem.

(22) Atbalsta piešķīrēja iestāde bija Hesenes Finanšu ministrija.

2.4. **Atbalsta saņēmējs**

(23) Atbalsta saņēmējs *Abalon DE* ir 2006. gada 5. decembrī iedibināts uzņēmums, kurš reģistrēts *Amtsgericht Marburg* (Marburgas Pirmās instances tiesā) un kura juridiskā adrese ir Švalmštatē (Hesene, Vācija). Tas ražo, pārdod un izplata dižskābarža koksnes izstrādājumus visā pasaulē.

([10]) Par šo atbalsta pasākumu kopumu tika paziņots paziņojumā par valsts atbalstu N 512/2007. Tas ietvēra reģionālo ieguldījumu dotāciju 4,5 miljonu EUR apmērā (pamatojoties uz atbalsta shēmu N 642/2002 – Kopīgā uzdevumu shēma "Reģionālās ekonomiskās struktūras uzlabošana" – "*Gemeinschaftsaufgabe Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur*") un abas šeit minētās garantijas.

([11]) Sākot no 2010. gada garantijas segums tika samazināts ar pusgada samazinājumiem: 2010. gadā samazinājumi par 350 000 EUR, 2011. un 2012. gadā – par 875 000 EUR, 2013. gadā – par 1,05 miljoniem EUR, bet no 2014. gada – par 1,225 miljoniem EUR.

([12]) Aizdevuma atmaksa: pusgada maksājumi, pirmais maksājums 2010. gadā 500 000 EUR; 2011. un 2012. gadā – 1,25 miljoni EUR; 2013. gadā – 1,5 miljoni EUR; 2014., 2015. un 2016. gadā – 1,75 miljoni EUR; pēdējais maksājums 2016. gada 31. decembrī – 1,75 miljoni.

([13]) 2009. gada 31. decembrī samazinājums par 500 000 EUR; 2010. gada 31. decembrī – par 1 miljonu EUR; 2011. gada 31. decembrī – par 1,5 miljoniem EUR un 2012. gada 31. decembrī – par 2 miljoniem EUR.

([14]) Hesenes valdības vēstnesis (*Staatsanzeiger für das Land Hessen*) Nr. 30, 24.7.2006., 1587. lpp.

([15]) Komisijas Regula (EK) Nr. 69/2001 (2001. gada 12. janvāris) par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam (OV L 10, 13.1.2001., 30. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2001/69/oj).

(24) Kad 2006. gada 28. decembrī tika izsniegtas abas garantijas, uzņēmums *Abalon Hardwood Consulting GmbH* (turpmāk "*Abalon Consulting*") piederēja *Manfred Reinkemeier*. *Abalon Consulting* piederēja 51 % *Abalon DE* akciju. *Gafluna Handels- und Beteiligungsgesellschaft mbH* (turpmāk "*Gafluna*") piederēja 49 % no *Abalon DE* akcijām un attiecīgajām balsstiesībām. Uzņēmumam *Gafluna* arī piederēja 80 % no *Abalon Hardwood GmbH* Austrijā (turpmāk "*Abalon AT*"). *Gafluna* ir *Valluga Handels- und Beteiligungsgesellschaft mbH* (turpmāk "*Valluga*") meitasuzņēmums 100 % apmērā. *Valluga* ir *Raetia Privatstiftung* (turpmāk "*Raetia*") meitasuzņēmums 100 % apmērā, kas ir fonds, kuru 2001. gada 11. jūnijā izveidoja *RZB*.

(25) *RZB* ir meitasuzņēmums, kurš pilnībā pieder *Kathrein Privatbank AG* (turpmāk "*Kathreinbank*"), kas saskaņā ar tās pašas apgalvoto ir specializējusies privātu fondu izveidošanas un pārvaldīšanas pakalpojumu sniegšanā ([16]). 2006. gadā *Ernst Burger* un *Kurt Engleitner* bija *Kathreinbank* Uzraudzības padomes (*Aufsichtsrat*) un *Raetia* trīs personu valdes (*Stiftungsvorstand*) (trešais loceklis – *Karl Pistotnik*) locekļi. *Heinrich Weninger* 2006. gadā vadīja *Kathreinbank* Fondu daļu (*Stiftungsoffice*), kas konsultē klientus par to, kā dibināt fondus, un citiem ar fondiem saistītiem jautājumiem. Vienlaikus viņš bija viens no *Vallugas* un *Gafluna* rīkotājdirektoriem (*Geschäftsführer*). *Manfred Reinkemeier* bija gan *Abalon DE*, gan *Abalon AT* rīkotājdirektors.

(26) Iepriekš minētā struktūra ir izklāstīta turpmāk.

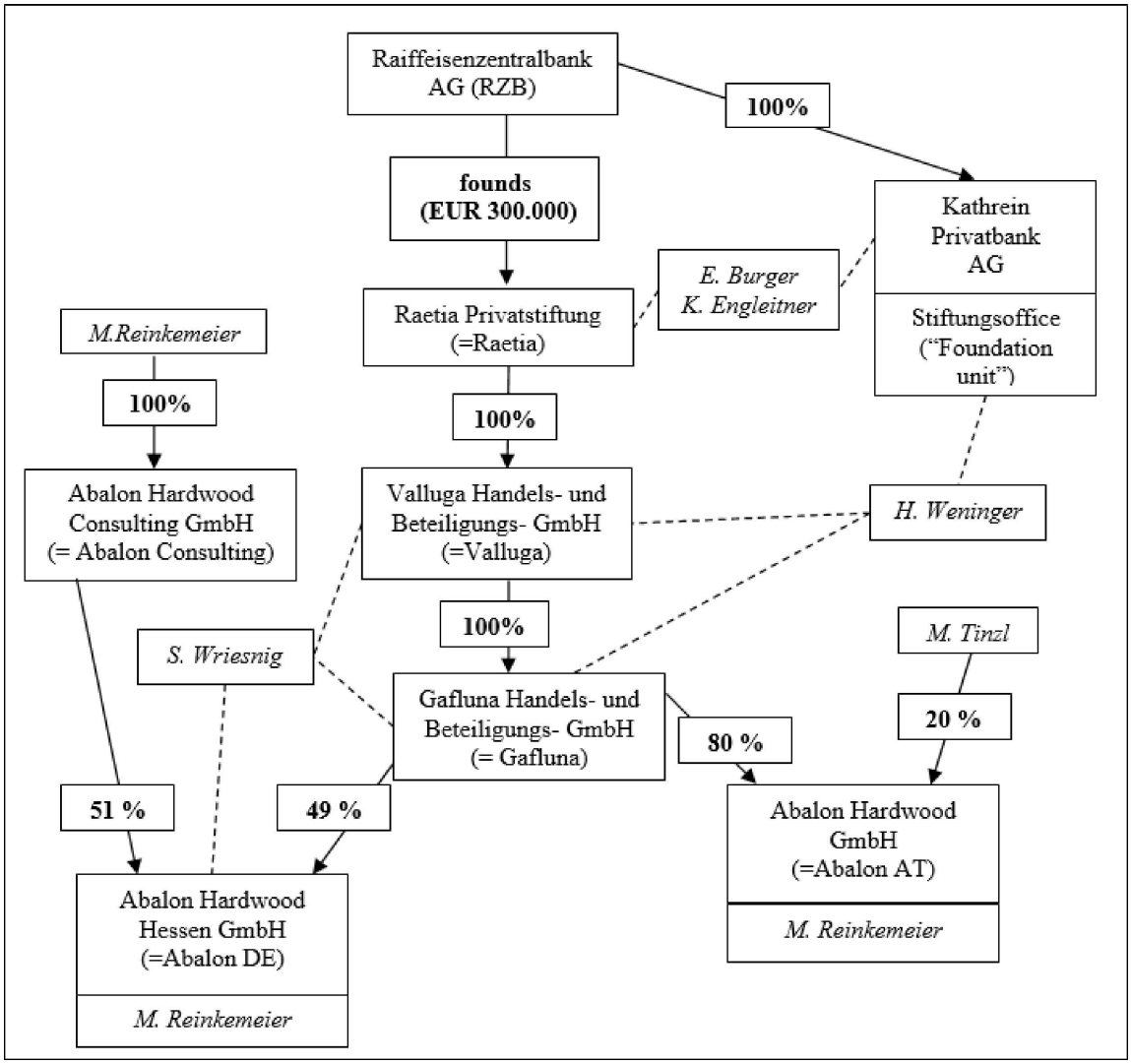

([16]) Saskaņā ar tās tīmekļa vietni *Kathreinbank* ir īpaši specializējusies uzņēmēju, uzņēmēju ģimeņu un privāto fondu vajadzībām. Tās pakalpojumu klāsts aptver visus pakalpojumus, kas ir svarīgi šiem klientiem. Tie ietver konsultācijas par fonda izveidi un vadīšanu ("*Die Kathrein Privatbank hat sich in besonderem Maße auf die Bedürfnisse von Unternehmern, Unternehmerfamilien und Privatstiftungen spezialisiert. Unser Leistungsspektrum umfasst alle für diese Klientel wichtigen Dienstleistungen: Dazu zählen die Beratung bei Gründung und Führung einer Stiftung, (..)*"), sk. *Kathreinbank* tīmekļa vietni (skatīta 2019. gada 4. septembrī), https://www.kathrein.at/en/?+Die-Privatbank+&id=2500,,1001311.

2.5. **Formālās izmeklēšanas procedūras sākšanas pamatojums**

(27) Lēmumā par procedūras sākšanu Komisija sniedza abu garantiju sākotnējo novērtējumu un pauda šaubas par to saderību ar iekšējo tirgu.

2.5.1. *Atbalsta esība*

(28) Komisija sākotnēji konstatēja, ka abas garantijas ir valsts atbalsts, ja vien tās nekvalificējas kā *de minimis* atbalsts. Tomēr tā sākotnēji uzskatīja, ka abas garantijas neatbilst attiecīgajām prasībām, kas noteiktas Komisijas Regulā (ES) Nr. 1407/2013 ([17]) ("2013. gada *de minimis* regula"). Pēc tam Komisija pārbaudīja, vai saskaņā ar pārejas noteikumiem, kas paredzēti 2013. gada *de minimis* regulas 7. pantā, uz garantijām varēja attiekties 2001. gada *de minimis* regula, piemērojot metodi, kura paredzēta 3.2. punkta pirmās daļas otrajā ievilkumā 2000. gada paziņojumā par garantijām ([18]), ko Vispārējā tiesa 2015. gada sprieduma 167., 175. un 186. punktā ir atzinusi par daļu no attiecīgā tiesiskā regulējuma, kurš Komisijai bija jāņem vērā, novērtējot attiecīgās garantijas. Pamatojoties uz maksimālo saistību neizpildes rādītāju (triju banku sliktākais scenārijs) 2 % un gada garantijas maksu 1 %, Komisija secināja, ka izrietošie atbalsta elementi gan kopā, gan attiecībā uz katru atsevišķo garantiju pārsniedza 2001. gada *de minimis* regulā noteikto 100 000 EUR robežvērtību. Tāpēc Komisija pauda šaubas par to, vai ir piemērojama 2013. un 2001. gada *de minimis* regula, un tādējādi sākotnēji uzskatīja, ka abas garantijas atsevišķi un kopā ir valsts atbalsts.

2.5.2. *Likumība*

(29) Lai noteiktu divu garantiju veidā sniegtā atbalsta likumību, Komisija novērtēja, vai uz katru no šīm garantijām attiecas regula, ar kuru atbalstu atbrīvo no paziņošanas pienākuma.

(30) Komisija attiecībā uz apgrozāmā kapitāla aizdevuma garantiju norādīja, ka tās mērķis ir sniegt darbības atbalstu *Abalon DE*. Komisija sākotnēji secināja, ka šāds darbības atbalsts neatbilst ne Komisijas Regulas (ES) Nr. 651/2014 ([19]) ("2014. gada VGAR") 15. pantam par reģionālo atbalstu, ne 2014. gada VGAR 22. pantam par darbības sākšanas atbalstu.

(31) Turklāt Komisija provizoriski secināja, ka šāds darbības atbalsts neatbilst iepriekšējiem grupu atbrīvojumiem (kas saskaņā ar 2014. gada VGAR 58. pantu varētu būt piemērojami individuālam atbalstam, kas ieviests pirms 2014. gada VGAR stāšanās spēkā, ja nav izpildīti 2014. gada VGAR nosacījumi).

(32) Tāpēc Komisija pauda šaubas par to, vai atbalsts apgrozāmā kapitāla aizdevuma garantijas veidā ir saderīgs atbalsts, kas atbrīvots no paziņošanas pienākuma.

(33) Attiecībā uz ieguldījumu aizdevuma garantiju Komisija sākotnēji uzskatīja, ka to principā varētu atzīt par saderīgu ar atpakaļejošu spēku un atbrīvot no paziņošanas pienākuma, piemērojot 2014. gada VGAR 58. pantu un 2014. gada VGAR 14. pantā noteikto atbrīvojumu (reģionālais ieguldījumu atbalsts), ja *Abalon DE* ir MVU.

(34) Tomēr, tā kā Komisija uzskatīja, ka Vācijas sniegtā informācija par *Abalon DE* MVU statusu ir nepilnīga, tā nevarēja izdarīt secinājumus par MVU statusu. Tāpēc Komisija pauda šaubas par to, vai individuālā ieguldījumu aizdevuma garantija ir saderīgs atbalsts, kas atbrīvots no paziņošanas pienākuma saskaņā ar 2014. gada VGAR vai Komisijas Regulu (EK) Nr. 70/2001 ([20]) ("MVU grupu atbrīvojuma regula"), kura bija piemērojama abu garantiju piešķiršanas laikā.

([17]) Komisijas Regula (ES) Nr. 1407/2013 (2013. gada 18. decembris) par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam (OV L 352, 24.12.2013., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1407/oj).

([18]) "Kredīta [aizdevuma] garantijas [skaidras naudas] subsīdijas [dotācijas] ekvivalents attiecīgajā gadā var būt šāds: (..) aprēķināts kā starpība starp a) garantēto nenomaksāto summu, kas reizināta ar riska faktoru (saistību neizpildes [nepildīšanas varbūtību]) un b) visām samaksātajām prēmijām, t. i., (garantētā summa × risks) – prēmija (..)".

([19]) Komisijas Regula (ES) Nr. 651/2014 (2014. gada 17. jūnijs), ar ko noteiktas atbalsta kategorijas atzīst par saderīgām ar iekšējo tirgu, piemērojot Līguma 107. un 108. pantu (OV L 187, 26.6.2014., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/651/oj).

([20]) Komisijas Regula (EK) Nr. 70/2001 (2001. gada 12. janvāris) par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu, sniedzot valsts atbalstu maziem un vidējiem uzņēmumiem (OV L 10, 13.1.2001., 33. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2001/70/oj).

(35) Tāpēc Komisija nevarēja secināt, ka abas garantijas bija atbrīvotas saskaņā ar 2014. gada VGAR vai jebkuru citu atbrīvojuma regulu, kas bija spēkā abu garantiju izsniegšanas brīdī.

2.5.3. *Saderība*

(36) Tā kā abas garantijas nebija atbrīvotas no paziņošanas pienākuma un bija *prima facie* reģionālais atbalsts, Komisija izvērtēja to saderību saskaņā ar piemērojamām 1998. gada RAP.

(37) Attiecībā uz ieguldījumu aizdevuma garantiju Komisija konstatēja, ka saskaņā ar piemērojamo Vācijas reģionālā atbalsta karti ieguldījumu atbalsts jauna uzņēmuma izveidei *Schwalm-Eder-Kreis* apgabalā nedrīkst pārsniegt atbalsta intensitāti 18 % apmērā lieliem uzņēmumiem un 28 % apmērā MVU. Tā kā *Abalon DE* 2006. gadā jau bija saņēmis tiešu dotāciju 4,5 miljonu EUR apmērā 26 miljonu EUR ieguldījumam ([21]) un tādējādi bija sasniegta lieliem uzņēmumiem noteiktā 18 % maksimālā robežvērtība, garantija (vai vismaz tās daļa) ieguldījumu aizdevumam varētu būt saderīga tikai tad, ja *Abalon DE* varētu kvalificēt kā MVU un tādējādi tas varētu gūt labumu no lielākas atbalsta intensitātes. Vācija 2006. gadā nepiemēroja *Abalon DE* lielāku atbalsta intensitāti. Lēmumā par procedūras sākšanu Komisija nevarēja secināt, ka Vācijas sniegtā informācija par *Abalon DE* MVU statusu ļauj nešaubīgi izslēgt faktu, ka garantiju izsniegšanas brīdī *Abalon DE* bija liels uzņēmums. Komisija atstāja atklātu jautājumu par to, vai *Abalon DE* ir MVU, un tādēļ pauda šaubas par to, vai atbalsts ieguldījumu aizdevuma garantijas veidā ir saderīgs ar iekšējo tirgu.

(38) Komisija arī pauda šaubas par apgrozāmā kapitāla aizdevuma garantijas saderību, jo 1998. gada RAP neļāva atzīt par saderīgu ar iekšējo tirgu darbības atbalstu apgabalā, kas ir tiesīgs saņemt reģionālo atbalstu saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu, kā tas ir *Schwalm-Eder-Kreis* apgabala gadījumā.

3. FORMĀLĀS IZMEKLĒŠANAS LAIKĀ SAŅEMTĀS PIEZĪMES

(39) Komisija saņēma Vācijas un *Pollmeier* piezīmes.

3.1. Vācijas pirmās piezīmes

(40) Vācija 2016. gada 12. oktobrī sniedza ekspertu atzinumu par *Abalon DE* MVU statusu, ko 2016. gada 28. septembrī bija noteicis *Hollstein & Partner mbB Steuerberatungsgesellschaft* (turpmāk "*Hollstein* ziņojums"). *Hollstein* ziņojumā secināts, ka *Abalon DE* 2006.–2015. gadā bija MVU, jo šajā laikposmā netika pārsniegta neviena no trim maksimālajām robežvērtībām, kas noteiktas Komisijas Ieteikuma 2003/361/EK ([22]) (turpmāk "MVU ieteikums") I pielikuma (I pielikums turpmāk "MVUP") 2. panta 1. punktā un jāievēro, lai to uzskatītu par MVU, t. i., nodarbina mazāk nekā 250 personas, gada apgrozījums nepārsniedz 50 miljonus EUR un gada bilance kopsumma nepārsniedz 43 miljonus EUR. *Hollstein* ziņojumā ir konstatēts, ka šāds secinājums paliek spēkā neatkarīgi no tā, vai *Abalon DE* tiek uzskatīts par atsevišķu subjektu vai par daļu no lielākas subjektu grupas, kas papildus *Abalon DE* ietver *Abalon Consulting* (tai skaitā tā saistītos uzņēmumus un partneruzņēmumus MVUP 3. panta 2. un 3. punkta nozīmē), *Valluga*, *Gafluna*, *Abalon AT* un *Raetia*. Piemēram, 2006. gadā (piešķiršanas laikā) šīs lielākās grupas darbinieku skaits bija 46, gada apgrozījums bija 8,976 miljoni EUR un bilance – 10,569 miljoni EUR).

(41) Turklāt Vācija uzskata, ka abu garantiju izsniegšanas brīdī *Abalon DE* bija jaunizveidots mazais uzņēmums MVU ieteikuma nozīmē. Vācija uzskata, ka, ja nebūtu piešķirtas abas attiecīgās garantijas, *Abalon DE* būtu bijis jāsaskaras ar grūtībām, kas raksturīgas jaunizveidotiem uzņēmumiem (piemēram, finansējuma pieejamības problēmām) un ka, ja nebūtu attiecīgo garantiju atbalsta, *Abalon DE* nebūtu dibināts. Visbeidzot, Vācija norāda, ka abām garantijām nav negatīvas ietekmes uz tirdzniecību starp dalībvalstīm, jo izejvielu ieguves tirgus ir diezgan vietējs.

([21]) Attiecībā uz modernu zāģmašīnu iegādi, ēkām un zemes iegādi sk. 2008. gada lēmuma 10. apsvērumu.

([22]) Komisijas Ieteikums 2003/361/EK (2003. gada 6. maijs) par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (*Commission Recommendation 2003/361/EC of 6 May 2003 concerning the definition of micro, small and medium-sized enterprises*) (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj).

3.2. ***Pollmeier* piezīmes**

3.2.1. *Atbalsts, kas pārsniedz 2001. gada* de minimis *regulas robežvērtību*

(42) *Pollmeier* atbalsta lēmumā par procedūras sākšanu norādītos Komisijas secinājumus, ka abas garantijas nav kvalificējamas kā *de minimis* atbalsts saskaņā ar 2001. gada *de minimis* regulas noteikumiem.

(43) *Pollmeier* apgalvo, ka, lai aprēķinātu abās garantijās ietverto atbalsta elementu, ir jāpiemēro metode, kas minēta 2000. gada paziņojuma par garantijām 3.2. punkta pirmās daļas pirmajā ievilkumā. Saskaņā ar šo metodi "Kredīta [aizdevuma] garantijas [skaidras naudas] subsīdijas [dotācijas] ekvivalents attiecīgajā gadā var būt (..) aprēķināts tāpat kā subsīdijas [dotācijas] elements aizdevumam ar atvieglotiem nosacījumiem, kur procentu likmes subsīdija atspoguļo starpību starp tirgus procentu likmi un procentu likmi, kas iegūta ar valsts garantijas palīdzību, atņemot visas samaksātās prēmijas (..)". *Pollmeier* uzskata, ka *Abalon DE* saņēma labvēlīgu kredītreitingu tikai tāpēc, ka tas bija saistīts ar *Raetia* un *RZB*. Turklāt *Abalon DE* saistību neizpildes riskam vajadzēja būt augstākam nekā 2 %, ko noteikusi *KSK*, jo 2008. gada paziņojuma par garantijām ([23]) 3.3. punktā jaunizveidotiem MVU ir paredzēta drošās zonas prēmija 3,8 % apmērā.

3.2.2. *Nav atbrīvojuma ne saskaņā ar 2014. gada VGAR, ne saskaņā ar MVU grupu atbrīvojuma regulu*

(44) *Pollmeier* atbalsta lēmuma par procedūras sākšanu pamatojumu, ka apgrozāmā kapitāla aizdevuma garantijai nevar piemērot grupas atbrīvojumu ne saskaņā ar 2014. gada VGAR, ne saskaņā ar MVU grupu atbrīvojuma regulu.

(45) Tāpat arī *Pollmeier* uzskata, ka arī ieguldījumu aizdevuma garantijai nevar piemērot atbrīvojamu ne saskaņā ar 2014. gada VGAR, ne MVU grupu atbrīvojuma regulu. *Abalon DE* 2006. gadā nebija kvalificējams kā MVU, jo *Abalon DE* bija daļa no saistītu uzņēmumu un partneruzņēmumu grupas MVUP 3. panta 2. un 3. punkta nozīmē.

3.2.3. Abalon DE *kā daļa no saistītu uzņēmumu grupas, kas ietver* RZB

(46) Attiecībā uz MVU statusu *Pollmeier* apgalvo, ka abu garantiju piešķiršanas laikā *Abalon DE* bija daļa no saistītu uzņēmumu grupas, kas ietver *RZB*, un ka grupas līmenī tika pārsniegtas attiecīgās MVU robežvērtības.

3.2.3.1. *Abalon DE* saistība ar *Raetia*

(47) Pirmkārt, *Pollmeier* apgalvo, ka abu garantiju izsniegšanas brīdī *Abalon DE* un *Raetia* bija saistīti MVUP 3. panta 3. punkta nozīmē. Uzņēmumam *Raetia* 100 % apmērā piederēja *Valluga*, kuram 100 % apmērā piederēja *Gafluna*, kam bija dominējoša ietekme (MVUP 3. panta 3. punkta pirmās daļas c) apakšpunkta nozīmē) pār *Abalon DE*, lai gan tam piederēja tikai 49 % *Abalon DE* akciju. Attiecībā uz šo pēdējo aspektu *Pollmeier* apgalvo, ka pietiek ar tiesībām īstenot dominējošu ietekmi un šādas ietekmes faktiska īstenošana nav nepieciešama.

(48) *Pollmeier* uzsver, ka saskaņā ar *Abalon DE* 2006. gada 5. decembra statūtu (*Gesellschaftsvertrag*) 5. panta 2. punktu abiem akcionāriem (*Abalon Consulting* un *Gafluna*) ir tiesības iecelt rīkotājdirektoru (*Entsendungsrecht*).

(49) *Pollmeier* arī apgalvo, ka saskaņā ar *Abalon DE* statūtu 7. pantu daži svarīgi *Abalon DE* uzņēmējdarbības lēmumi ir jāapstiprina tā saistītajai valdei (*Beirat*) (kuras locekļus ar vienlīdzīgiem noteikumiem ieceļ *Manfred Reinkemeier* un *Gafluna*).

3.2.3.2. *Abalon DE* saistība ar *RZB*

(50) Otrkārt, *Pollmeier* apgalvo, ka 2006. gadā *Abalon DE* bija saistīts arī ar *RZB* MVUP 3. panta 3. punkta nozīmē. *Pollmeier* uzskata, ka, tā kā uzņēmumu *Raetia* dibināja *RZB* un tā kā starp *RZB* un *Raetia* un tās meitasuzņēmumiem bija ciešas personāla attiecības (*personelle Verflechtungen*), *Raetia*, *Valluga* un *Gafluna* bija instruments, ko *RZB* izmantoja, lai ieguldītu citos uzņēmumos, jo īpaši savos aizņēmējos.

([23]) Komisijas paziņojums par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu valsts atbalstam garantiju veidā (OV C 155, 20.6.2008., 10. lpp.).

(51) No 2001. gada 11. jūnija *Raetia* dibināšanas akta (*Stiftungsurkunde*) izriet, ka *RZB* kā sākumkapitālu *Raetia* ieguldīja kopumā 300 000 EUR.

(52) *Pollmeier* atsaucas uz tiešām un netiešām saiknēm starp *RZB* un *Raetia* ar fizisku personu starpniecību abu garantiju piešķiršanas laikā. Jo īpaši *Raetia* valdes locekļi (*Ernst Burger*, *Kurt Engleitner* un *Karl Pistotnik*) ieņēma amatus uzņēmumos, kas pieder *RZB*, jo īpaši *Kathreinbank*. Arī *Valluga* un *Gafluna* rīkotājdirektori (*Heinrich Weninger* un *Siegfried Wriesnig*) 2006. gadā ieņēma amatus uzņēmumos, kas pieder *RZB*.

(53) *Pollmeier* uzskata, ka pierādījumi apstiprina, ka, pamatojoties uz MVUP 3. panta 3. punkta pirmo un ceturto daļu, kā tos interpretējusi Tiesa it īpaši *HaTeFo* lietas spriedumā ([24]), dažādie attiecīgie uzņēmumi – sākot no *Abalon DE* līdz *RZB* – bija saistītie uzņēmumi. To apstiprinot fakts, ka *Gafluna*, *Valluga* un *Kathreinbank* darījumdarbības vieta ir Vīnē, Austrijā.

3.2.3.3. *Abalon DE* neatbilda MVU kritērijiem

(54) *Pollmeier* apgalvo, ka līdz ar to *Abalon DE* nevar uzskatīt par MVU, jo, ja ņem vērā *RZB*, robežvērtības tiek pārsniegtas.

(55) Visbeidzot, *Pollmeier* uzsver, ka *Abalon DE* MVU statusu nevar noteikt, pamatojoties uz citiem kritērijiem, kas nav noteikti MVU ieteikumā. Atkāpe no šiem kritērijiem būtu iespējama tikai tad, ja *Abalon DE* būtu saskāries ar MVU raksturīgām grūtībām, bet šādu grūtību esību var izslēgt, jo tas bija saistīts ar *RZB* ([25]).

3.2.4. *Nav saderības ar iekšējo tirgu*

(56) *Pollmeier* uzskata, ka apgrozāmā kapitāla aizdevuma garantija ir darbības atbalsts, ko nevar atzīt par saderīgu saskaņā ar 1998. gada RAP. Turklāt *Abalon DE* nav tiesīgs saņemt mazam uzņēmumam paredzētu darbības sākšanas atbalstu, jo tas nav kvalificējams kā MVU. Tādējādi apgrozāmā kapitāla aizdevuma garantiju nevar atzīt par saderīgu kā darbības sākšanas atbalstu.

(57) *Pollmeier* uzskata, ka ieguldījumu atbalsta intensitātes maksimālā robežvērtība 18 % (kas piemērojama lieliem uzņēmumiem) attiecas uz *Abalon DE* un *Abalon DE* nevar saņemt MVU piemaksu, jo tas nav MVU. Tas nozīmē, ka ieguldījumu aizdevuma garantiju nevar uzskatīt par saderīgu, jo 2006. gadā piešķirtais atbalsts jau pārsniedz maksimālo robežvērtību. Turklāt *Pollmeier* apgalvo, ka abas garantijas nebija saistītas ar nosacījumu par ieguldījumu veikšanas turpināšu vismaz piecus gadus, kā noteikts 1998. gada RAP 4.10. punktā.

3.3. **Vācijas apsvērumi par *Pollmeier* piezīmēm**

3.3.1. *Vienotās 0,5 % likmes metode atbalsta summas aprēķināšanai abām garantijām*

(58) Vācija uzskata, ka 2000. gada paziņojuma par garantijām 3.2. punktā nav paredzēta konkrētas aprēķina metodes izmantošana, jo tajā ir minētas trīs aprēķina metodes un pirmā metode ir minēta tikai kā "principā" piemērojamā metode. Turklāt neviena iedibinātā judikatūra nenorāda uz vēlamo aprēķina risinājumu.

(59) Vācija apgalvo, ka ir jāpiemēro metode, kas minēta 2000. gada paziņojuma par garantijām 3.2. punkta pirmās daļas trešajā ievilkumā, t. i., atbalsta elements ir "jāaprēķina ar jebkuru citu objektīvi pamatotu un vispārpieņemtu metodi". Vācija uzskata, ka, ņemot vērā nepietiekamu datu pieejamību un juridiskās noteiktības, tiesiskās paļāvības un nediskriminācijas principus, vienotās 0,5 % likmes metode (kas izmantota 2008. gada lēmumā, lai noteiktu atbalsta summu) ir uzskatāma par šādu objektīvi pamatotu un vispārpieņemtu metodi.

([24]) Eiropas Savienības Tiesas 2014. gada 27. februāra spriedums, *HaTeFo* / *Finanzamt Haldensleben*, C-110/13, ECLI:EU:C:2014:114.
([25]) Šajā ziņā *Pollmeier* atsaucas uz Tiesas 2004. gada 29. aprīļa spriedumu, Itālija / Komisija, C-91/01, ECLI:EU:C:2004:244, 54. punkts.

(60) Kā apgalvo Vācija, 2015. gada spriedumā Vispārējā tiesa ir konstatējusi, ka Komisija savā 2008. gada lēmumā nav novērtējusi, kāpēc vienota likme 0,5 % atbilst 2000. gada paziņojuma par garantijām 3.2. punktam, taču tā nav lēmusi par šādas pieejas likumību. Tāpēc un paļaujoties uz savu plašo rīcības brīvību, Komisijai šajā gadījumā būtu atļauts piemērot 0,5 % pieeju.

(61) Tāpēc Vācija apgalvo, ka, piemērojot šo pieeju, kopējā priekšrocība no abām garantijām ir 93 250 EUR un ka tādējādi tā ir mazāka par *de minimis* robežvērtību 100 000 EUR, kas noteikta 2001. gada *de minimis* regulas 2. panta 2. punktā. Tāpēc ne ieguldījumu aizdevuma garantija, ne apgrozāmā kapitāla aizdevuma garantija nav kvalificējama kā valsts atbalsts.

3.3.2. *Grupu atbrīvojums saskaņā ar 2014. gada VGAR*

(62) Vācija izvirzīja papildu argumentu par ieguldījumu aizdevuma garantiju gadījumā, ja netiktu piemērota 2000. gada paziņojuma par garantijām 3.2. punkta pirmās daļas trešajā ievilkumā minētā metode. Saskaņā ar Vācijas sniegto informāciju, ja tiktu piemērota 2008. gada paziņojuma par garantijām 3.3. punktā noteiktā drošās zonas prēmija 3,8 % apmērā attiecībā uz garantijām jaunizveidotiem MVU, kuriem nav kredītvēstures, ieguldījumu aizdevumā iekļautais atbalsta elements būtu 2,3 miljoni EUR. Šī summa paliktu 2014. gada VGAR 14. pantā noteiktajās robežās un tādējādi būtu saderīga un atbrīvota no paziņošanas prasības.

3.3.3. *MVU kritēriji ir izpildīti neatkarīgi no saiknēm, kādas pastāv starp iesaistītajiem uzņēmumiem (izņemot* RZB)

(63) Saskaņā ar Vācijas sniegto informāciju, ko apliecina *Hollstein* ziņojums (40. apsvērums), *Abalon DE* būtu kvalificējams kā MVU, t. i., tas nepārsniegtu MVUP 2. panta 1. punktā noteiktās robežvērtības, pat ja aprēķinā tiktu iekļauti *Abalon Consulting*, *Abalon AT*, *Gafluna*, *Valluga* un *Raetia*. Tam, ka abu garantiju izsniegšanas brīdī *Siegfried Wriesnig* kopš 2001. gada bija *Gafluna* rīkotājdirektors, kopš 2001. gada – *Valluga* rīkotājdirektors un kopš 2004. gada – *Abalon DE* saistītās valdes (*Beirat*) loceklis, nav nekādas nozīmes, kad novērtē, vai *Abalon DE* ir MVU.

(64) Vācija arī norāda, ka Komisija 2008. gada lēmumā ir konstatējusi, ka *Gafluna*, *Abalon DE*, *Valluga* un *Raetia* ir tikai partneruzņēmumi MVUP 3. panta 2. punkta nozīmē. Vācija uzskata, ka šis iespējamais konstatējums ir kļuvis juridiski saistošs saskaņā ar 2015. gada spriedumu ([26]). Tomēr Vācija piekrīt, ka vienkāršības labad var arī pieņemt, ka šie uzņēmumi bija saistīti uzņēmumi, nevis tikai partneruzņēmumi.

3.3.4. Abalon DE *bija MVU, kas nebija saistīts ar* RZB

(65) Vācija piekrīt, ka *Abalon DE* nebūtu kvalificējams kā MVU, ja tas būtu tieši vai netieši saistīts ar *RZB*. Vācija patiešām norāda, ka 2006. gadā *RZB* darbinieku skaits bija aptuveni 55 000 un tās gada bilances kopsumma 2006. gada beigās bija aptuveni 115 miljardi EUR. Tomēr Vācija uzskata, ka šādas saiknes nepastāv.

(66) Attiecībā uz attiecībām starp *RZB*/*Raetia* un *Abalon DE* vai tās akcionāriem ar privātpersonu starpniecību Vācija norāda, ka šo argumentāciju *Pollmeier* ir izvirzījis gandrīz desmit gadus pēc sūdzības iesniegšanas, un uzskata, ka tādēļ šis arguments ir jānoraida, pamatojoties uz to, ka šie jautājumi tika iesniegti pārāk vēlu.

3.3.4.1. Nesaistīts MVUP 3. panta 3. punkta pirmās daļas nozīmē

(67) Vācija uzskata, ka no tā, ka *RZB* ir *Raetia* dibinātāja, nevar secināt, ka *RZB* un *Abalon DE* ir saistīti uzņēmumi MVUP 3. panta 3. punkta pirmās daļas nozīmē. Vācija uzskata, ka no *Csoklich* ziņojuma (7. apsvērums) izriet, ka *Raetia* dibinātājai *RZB* nav tiesību ietekmēt ne *Raetia*, ne ar to saistīto uzņēmumu darījumdarbības lēmumus.

([26]) 2015. gada spriedums, 122., 124., 128. un 138.f punkts.

(68) Saskaņā ar minēto ziņojumu Austrijas "privātajam fondam" raksturīga iezīme ir tā, ka tas ir pilnībā nošķirts un juridiski neatkarīgs no dibinātāja. Dibinātājam ir tikai tādas tiesības, kas skaidri paredzētas dibināšanas aktā. *Raetia* dibināšanas akts liecina, ka *RZB* praktiski nav nekādas ietekmes uz fonda (*Trennungsprinzip*) pārvaldību. Vācija jo īpaši uzsver, ka dibināšanas akts nepiešķir *RZB* tiesības apstiprināt *Raetia* (*Zustimmungsvorbehalte*) lēmumus un nepiešķir *RZB* pilnvaras izdot norādījumus (*Weisungsrechte*) *Raetia*. No tā izriet, ka *Raetia* valde darbojas pilnīgi brīvi no dibinātāja. Nav netiešas ietekmes, piemēram, tiesības atcelt fonda valdi. Fonda valdes neatkarība no dibinātāja ir skaidri noteikta dibināšanas aktā. Vācija norāda, ka *RZB* pat nav izmantojusi juridisko iespēju paturēt sev atcelšanas tiesības (*Widerrufsrecht*, t. i., iespēju atsaukt fondu). Tā kā *RZB* (dibināšanas akta) grozīšanas tiesības, kas paredzētas dibināšanas aktā, var izmantot tikai izņēmuma gadījumos, dibinātājs nevar iebilst pret lēmumiem, kas ir pretrunā tā interesēm. Jebkādas izmaiņas, kas nodrošinātu *RZB* tiešu vai netiešu ietekmi uz *Raetia*, ir skaidri izslēgtas.

3.3.4.2. Nesaistīts MVUP 3. panta 3. punkta ceturtās daļas nozīmē

(69) Vācija arī norāda, ka ne *Abalon DE*, ne *Raetia*, ne kāds no tā meitasuzņēmumiem nav saistīts ar *RZB* MVUP 3. panta 3. punkta ceturtās daļas ([27]) nozīmē, izmantojot "saiknes, kas pastāv ar fiziskas(-u) personas(-u), kas darbojas kopīgi, starpniecību". Vācija atzīst, ka saskaņā ar judikatūru uzņēmumi, kuri formāli neuztur kādas no MVUP 3. panta 3. punkta pirmajā daļā minētajām attiecībām, bet kuri "tomēr fiziskas personas vai fizisku personu grupas, kas darbojas kopīgi, ietekmes dēļ veido vienu ekonomisku vienību, tāpat jāuzskata par saistītiem uzņēmumiem šīs normas izpratnē, jo tie savas darbības vai daļu no savām darbībām veic vienā un tajā pašā tirgū vai blakustirgos" ([28]).

(70) Tomēr Vācija uzskata, ka kritēriji, kas *HaTeFo* lietas spriedumā noteikti attiecībā uz vienas ekonomiskas vienības jēdzienu, nav izpildīti, jo *RZB* nedarbojas vienā un tajā pašā tirgū (vai blakustirgos), kurā darbojas *Abalon DE*, *Abalon Consulting*, *Abalon AT*, *Gafluna*, *Valluga* un *Raetia*. Tas, ka *RZB* piešķīra aizdevumus un garantijas uzņēmumiem, kas darbojas koksnes tirgū, nenozīmē, ka *RZB* pati darbojas šajā tirgū. Līdz ar to šis MVUP 3. panta 3. punkta ceturtās daļas nosacījums nav izpildīts.

(71) Turklāt Vācija uzskata, ka "viena ekonomiska vienība" nepastāv, jo starp *RZB* personālu un *Abalon DE* / *Gafluna* / *Raetia* personālu nepastāv attiecības, kas tiem ļautu ietekmēt attiecīgo uzņēmumu komerclēmumus. To pašu iemeslu dēļ tāds pats secinājums tiktu izdarīts, pat pamatojoties uz kontroles definīciju, kas ietverta 16. punktā Komisijas konsolidētajā jurisdikcijas paziņojumā saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju ([29]) (turpmāk "konsolidētais jurisdikcijas paziņojums").

(72) Vācija uzskata, ka apstāklis, ka dažu iesaistīto subjektu darījumdarbības vieta ir vienā un tajā pašā adresē, nepierāda attiecību pastāvēšanu starp šādiem subjektiem vai jebkādu iespēju ietekmēt darījumdarbības lēmumus.

3.3.5. *MVU raksturīgas grūtības*

(73) Vācija apgalvo, ka, lai kvalificētos kā MVU, ne vienmēr ir jāpierāda MVU raksturīgu grūtību esība gadījumos, kad ir izpildīti MVUP noteiktie formālie kritēriji. Tāpēc šajā gadījumā nav jāpierāda, ka *Abalon DE* saskārās ar MVU raksturīgām grūtībām. Jebkurā gadījumā Vācija uzskata, ka *Abalon DE* saskārās ar MVU raksturīgām grūtībām un atkārtoti uzsver, ka bez šīm abām piešķirtajām garantijām piekļuve finansējumam nebūtu nodrošināta, kas ir MVU raksturīga problēma. Vācija uzskata, ka bez šīm abām garantijām *Abalon DE* nebūtu dibināts. Turklāt pats sūdzības iesniedzējs uzsvēra *Abalon DE* saspringto finansiālo stāvokli 2006. gadā.

([27]) "Uzņēmumi, kuriem ir kādas no šādām attiecībām ar fiziskas personas vai kopīgi rīkojošos fizisku personu grupas starpniecību, arī tiek uzskatīti par saistītiem uzņēmumiem, ja tie pilnībā vai daļēji darbojas tajā pašā konkrētajā tirgū vai blakustirgos".

([28]) Tiesas 2014. gada 27. februāra spriedums, *HaTeFo* / *Finanzamt Haldensleben*, C-110/13, ECLI:EU:C:2014:114, 34. punkts.

([29]) OV C 95, 16.4.2008., 1. lpp.

3.4. **Vācijas sniegtā papildu informācija**

3.4.1. Abalon DE *kredītreitingi, ko piešķīrušas trīs aizdevējbankas*

(74) Vācija arī norādīja kredītreitingus, ko trīs aizdevējbankas piešķīrušas *Abalon DE* (sk. 19. apsvērumu), un sniedza paskaidrojumus par šiem reitingiem. *Raffeisenbank International* (turpmāk "*RBI*", kas ir *RZB* tiesību pārņēmēja no 2010. gada) savā 2017. gada 15. maija vēstulē Komisijai norāda, ka tās novērtējums (*Abalon DE* kredītrisks) tolaik bija balstīts it īpaši uz koksnes tirgus izaugsmes perspektīvām, izcilo piekļuvi izejvielām Hesenē, īsajiem transporta maršrutiem, ieguldījumu dotācijām un garantijām, kas jāsniedz Hesenes federālajai zemei.

(75) Vācija uzskata, ka tas, ka *Abalon DE* tika vērtēts atsevišķi, ir vēl viena norāde, kas liecina, ka nepastāvēja nekādu saikņu ar *RZB*.

3.4.2. RZB *un* Raetia *personiskās attiecības*

(76) Attiecībā uz jautājumu par personiskām attiecībām starp *RZB* un *Raetia* Vācija norāda, ka laikposmā no 2001. gada līdz 2015. gada beigām vienīgie *Raetia* trīs personu valdes locekļi bija *Karl Pistotnik*, *Ernst Burger* un *Kurt Engleitner* un ka neviens no viņiem nekad nav bijis ne *RZB* darbinieks, ne izpildstruktūras loceklis.

(77) Vācija arī paziņo, ka i) līdz 2017. gada 6. decembrim *Abalon DE* (arī tā rīkotājdirektors *Manfred Reinkemeier*) nebija sazinājies ne ar vienu no *Raetia* valdes locekļiem, ii) garantijas piešķiršanas brīdī *Abalon DE* ģenerāldirektors nezināja, ka *Raetia* pastāv, iii) *Manfred Reinkemeier* uzzināja par *Raetia* tikai *Pollmeier* uzsāktajā procedūrā un iv) *Gafluna* īpašumtiesību struktūra nebija būtiska un neietekmēja *Abalon DE*.

(78) Turklāt Vācija norāda, ka *RZB* nekad nav devusi norādījumus *Abalon DE* rīkotājdirektoram, ka *RZB* nav speciālo zināšanu par cietkoksnes tirgu un ka starp *Abalon DE* un *RZB* nepastāv nekādas juridiskas saiknes, kas ļautu *RZB* veikt jebkādas darbības, kuras pārsniedz tās kā *Abalon DE* galvenās bankas (*Hausbank*) funkcijas.

(79) Vācija arī nosūtīja informāciju, kas iegūta no *RBI* un ietver 2006. gada *RZB* vadības locekļu sarakstu, lai pierādītu, ka nav pārklāšanās ar trim *Raetia* valdes locekļiem.

3.4.3. Gafluna *un* Raetia *paziņojumi*

(80) *Gafluna* iesniedza paziņojumus savā vārdā (*im eigenen Namen*) un pēc (*im Auftrag*) *Raetia* rīkojuma.

(81) *Gafluna* apgalvo, ka saskaņā ar *Raetia* dibināšanas aktu *Raetia* labuma guvēji ir tie uzņēmumi, kuru akcijas tieši vai netieši pieder vai iegādājas *Raetia*.

(82) Kā norāda *Gafluna* un *Raetia*, vienīgie pakalpojumi, ko *RZB* grupa ir sniegusi *Raetia*, *Valluga* vai *Gafluna*, ir juridisks atbalsts *Raetia*, *Gafluna* un *Valluga* izveidei un kontu pārvaldības pakalpojumi (*Kontoführung*) *Raetia* vajadzībām. Turklāt *Valluga* turēja un *Gafluna* (kopš tā izveides) joprojām tur maksājumu darījumu kontu (*Zahlungsverkehrskonto*) *Kathreinbank* (meitasuzņēmums, kas 100 % apmērā pieder *RZB*).

(83) Saskaņā ar *Gafluna* un *Raetia* paziņojumiem *Raetia* nesniedza nekādus pakalpojumus *RZB* grupas uzņēmumiem. *Raetia* nekad nav sazinājies ar *RZB* grupas uzņēmumiem par savu stratēģiju vai orientāciju un nekad nav bijis pakļauts trešo uzņēmumu faktiskai kontrolei.

3.4.4. RBI *paziņojumi*

(84) *RBI* kā *RZB* tiesību pārņēmēja informēja, ka *RZB* kā vienīgā dibinātāja 2001. gadā nodibināja *Raetia*, nodrošinot 300 000 EUR no saviem aktīviem. *RZB* izraudzījās un iecēla pirmo *Raetia* valdi (*Ernst Burger*, *Kurt Engleitner* un *Karl Pistotnik*). Viens no fonda vispārējiem mērķiem (*Stiftungszweck*) ir veicināt Austrijas ekonomiku, jo īpaši saglabāt un sekmēt Austrijas uzņēmumu konkurētspēju, iegādājoties finanšu grūtībās nonākušu uzņēmumu akcijas vai nodrošinot riska kapitālu ([30]). Konkrētāk, *RBI* apstiprināja, ka *Raetia* tika izveidots, lai atvieglotu to *RZB* klientu pārstrukturēšanu, kuri bija nonākuši grūtībās, izmantojot *Raetia* netiešu līdzdalību šajos uzņēmumos. Izmantojot šo pieeju, *RZB* pašai nebija nepieciešams pirkt grūtībās nonākušu klientu akcijas.

(85) Dibināšanas procesa laikā *RZB* sniedza *Raetia* pakalpojumus, piemēram, juridisko un nodokļu palīdzību, dibināšanas akta sagatavošanu, reģistrēšanu Uzņēmumu reģistrā. Saskaņā ar *RBI* rīcībā esošo informāciju *Raetia* dibināšanas procesā nebija iesaistīti citi *RZB* grupas uzņēmumi (tai skaitā *Kathreinbank*). Papildu juridiskā palīdzība tika sniegta *Vallugas* un *Gafluna* izveidē.

(86) *RBI* apstiprina, ka laikā, kad tika piešķirtas abas garantijas, *RZB* un tās meitasuzņēmumos šādas personas ieņēma šādus amatus:

a) *Heinrich Weninger* bija *Kathreinbank* Fondu daļas vadītājs un pildīja vadības funkcijas *Kathreinbank* meitasuzņēmumos;

b) *Ernst Burger* bija *Kathreinbank* Uzraudzības padomes loceklis;

c) *Kurt Engleitner* bija *Kathreinbank* Uzraudzības padomes loceklis;

d) *Karl Pistotnik* esot varējis būt saistīts ar *RZB* grupas subjektiem, strādājot par neatkarīgu advokātu (nav dokumentēts).

(87) *RBI* iesniedza sarakstus ar tiem aizdevumiem, kurus *RZB*/*RBI* bija piešķīrusi *Abalon AT* (kopējās summas kopš 2003. gada vismaz 21 miljona EUR apmērā) un *Abalon DE* (vismaz divi aizdevumi, kas minēti 18. apsvērumā), un ar visiem šajā kontekstā saņemtajiem nodrošinājumiem.

(88) *RBI* arī norādīja, ka *Gafluna* 2003. un 2007. gadā emitēja akcijas bez balsstiesībām (*Substanzgenussrechte*) 4,99 miljonu EUR apmērā, lai piesaistītu kapitālu. Vācija precizē, ka šīs akcijas bez balsstiesībām divu posmu sistēmā pilnībā iegādājās *Abies Handels- und Beteiligungsgesellschaft mbH* ("*Abies*"), kas ir *RZB* netiešais meitasuzņēmums 100 % apmērā ([31]). Šī iegāde tika finansēta no netiešas akcionāru dotācijas (*indirekter Gesellschafterzuschuss*), ko *RZB* piešķīra savam meitasuzņēmumam *Abies*. *RBI* paskaidro, ka *Gafluna* emitētās akcijas bez balsstiesībām dod to pircējiem tiesības iegūt informāciju un piedalīties peļņas sadalē, bet tās nepiešķir līdzdalības/ietekmes tiesības. Tāpēc *RBI* uzskata, ka minēto akciju iegāde neatbilst MVUP 3. panta 3. punkta pirmās daļas prasībām.

(89) *RBI* apstiprina, ka tai nav nekādas informācijas par saziņu starp *RZB* grupas subjektiem un *Raetia* par *Raetia* vispārējo stratēģiju (sk. arī paziņojumus 83. apsvērumā). *RBI* uzsver, ka *Raetia* pilnīgi neatkarīgi pieņēma savus darījumdarbības lēmumus. Tā arī apstiprina, ka *RZB*/*RBI* vai tās meitasuzņēmumi neīstenoja faktisku kontroli pār *Raetia*. Šāda kontrole būtu nelikumīga saskaņā ar Austrijas Fondu likumu, kurā ir paredzēts, ka fonda valdei ir pienākums nepieļaut fonda dibinātāja (*RZB*) ietekmi uz fonda darbību.

3.4.5. Abalon DE *paziņojums*

(90) Vācija arī iesniedza *Abalon DE* paziņojumu, kurā uzsvērts, ka *RZB* neietekmēja nevienu no tā darījumdarbības lēmumiem. Turklāt *Abalon DE* norāda, ka konkurences tirgus dēļ un jo īpaši *Pollmeier* pārņemšanas mēģinājumu dēļ tas saskārās ar MVU raksturīgām grūtībām.

([30]) Skatīt *Raetia* dibināšanas akta 3. panta a) punktu.

([31]) *Gafluna* nodeva akcijas bez balsstiesībām (*Substanzgenussrechte*) *Albona Handels- und Beteiligungsgesellschaft mbH*, kas tās nodeva *Abies*.

3.4.6. *Paziņojumi par atbalsta summas aprēķināšanas metodiku*

(91) Savā turpmākajā 2023. gada 8. februārī sniegtajā informācijā Vācija atkārtoti norāda, ka nebija iespējams aprēķināt abās attiecīgajās garantijās ietvertā atbalsta dotācijas bruto ekvivalentu, izmantojot metodi, kas minēta 2000. gada paziņojuma par garantijām 3.2. punkta pirmās daļas pirmajā ievilkumā (sk. iepriekš 43. apsvērumu). Lai to aprēķinātu, būtu jānosaka tirgus procentu likme līdzvērtīgam aizdevumam, kas piešķirts *Abalon DE* bez valsts garantijām, taču saskaņā ar Vācijas sniegto informāciju *KSK* šajā posmā vairs nevar sniegt paziņojumu par šo jautājumu, jo, tā kā kopš abu garantiju piešķiršanas ir pagājis pārāk ilgs laiks – 17 gadi, vairs nav iespējams atkārtot visus ar lēmumu saistītos parametrus. Ņemot vērā iepriekš minēto, Vācija norāda, ka tā nespēj sniegt informāciju, neraugoties uz visiem centieniem un veikto izpēti. Vācija piebilst, ka, tā kā tā joprojām uzskata, ka ir jāizmanto 2000. gada paziņojuma par garantijām 3.2. punkta pirmās daļas trešajā ievilkumā minētā metode, aprēķins atbilstoši 3.2. punkta pirmās daļas pirmajā ievilkumā minētajai metodei nav nepieciešams.

(92) Vācija arī sniedz līdzīgu paziņojumu par abās attiecīgajās garantijās ietvertā atbalsta dotācijas bruto ekvivalenta aprēķināšanu saskaņā ar 2008. gada paziņojuma par garantijām 4.2. punkta pirmajā daļā minēto metodi ("starpība starp garantijas tirgus cenu un faktiski samaksāto cenu"). Vācija arī paskaidro, ka līdz ar to, tā kā ir pagājis ilgs laiks starp garantiju piešķiršanu un Komisijas informācijas pieprasījumu, tā nevar sniegt piezīmes par Komisijas veiktajiem aprēķiniem (kas, veikti pamatojoties uz 2008. gada paziņojuma par garantijām 4.2. punkta pirmajā daļā minēto metodi).

(93) Turklāt Vācija uzskata, ka *RZB* aprēķinātā saistību nepildīšanas varbūtība (0,832 %, 19. apsvērums) bija jāņem vērā, jo starp *RZB* un *Abalon DE* nebija nekādas saistības. Vācija arī apgalvo, ka pat tad, ja šāda saistība pastāvētu, tas būtu bijis jāņem vērā *Abalon DE* kredītreitingā un tādējādi būtu noteikta mazāka saistību nepildīšanas varbūtība (jo *Abalon DE* varētu gūtu labumu no grupas, kas ietver *RZB*, lielākas finansiālās spējas).

(94) Visbeidzot, Vācijas iestādes iesniedza precīzu informāciju par faktisko procentu likmi (kas ietver visas maksas, jo īpaši apstrādes un sindicēšanas maksas), ko bankas iekasēja no *Abalon DE* par ieguldījumu aizdevumu.

4. **ATBALSTA NOVĒRTĒJUMS**

(95) Lēmumos par valsts atbalstu Komisija parasti vispirms novērtē atbalsta esību, pēc tam tā likumību un galu galā tā saderību. Tomēr, tā kā jautājums par to, vai *Abalon DE* ir kvalificējams kā MVU, ir būtisks visos šajos novērtējuma posmos, Komisija vispirms izvērtēs, vai abu garantiju piešķiršanas laikā 2006. gadā *Abalon DE* bija MVU.

4.1. **MVU statuss**

(96) Vācija savā 2007. gada 6. septembra paziņojumā skaidri neatsaucās uz *Abalon DE* MVU statusu. Vācija atsaucās uz MVU statusu tikai 2016. gada 12. oktobrī iesniegtajā informācijā (40. apsvērums) pēc tam, kad Vispārējā tiesa bija atcēlusi 2008. gada lēmumu.

4.1.1. *MVU ieteikumā noteiktie MVU kritēriji*

(97) Kritēriji, pēc kuriem nosaka, vai uzņēmums ir MVU, ir noteikti MVU ieteikumā, kā to interpretējusi Tiesa. Tiesa it īpaši ir atgādinājusi, ka "MVU ieteikums ir jāinterpretē, ņemot vērā iemeslus, kuru dēļ tas pieņemts" ([32]), un ir lēmusi, ka "kā tas izriet no šī ieteikuma 9. un 12. apsvēruma, kā arī 1. panta 1. punkta, šī ieteikuma mērķis ir pieņemt MVU definīciju, ko izmanto Savienības politikā, kādu piemēro Savienībā un EEZ un kurā tiek ņemta vērā

([32]) Sk. Tiesas 2014. gada 27. februāra spriedumu, *HaTeFo / Finanzamt Haldensleben*, C-110/13, ECLI:EU:C:2014:114, 30. punkts, Tiesas 2021. gada 10. marta spriedumu, *Ertico – ITS EURope* / Komisija, C-572/19 P, ECLI:EU:C:2021:188, 87. punkts.

šo uzņēmumu ekonomiskā realitāte, lai no šādas kvalifikācijas izslēgtu tādu uzņēmumu grupas, kuru ekonomiskā spēja pārsniedz MVU ekonomisko potenciālu, un lai tādējādi nodrošinātu, ka labumu no priekšrocībām, ko MVU dod dažādas normas vai pasākumi to labā, faktiski gūst tikai tie uzņēmumi, kuriem tas patiešām ir vajadzīgs" ([33]). Turklāt Tiesa ir nospriedusi, ka "MVU piešķirtās priekšrocības visbiežāk ir izņēmumi no vispārējiem noteikumiem, kā, piemēram, valsts atbalsta jomā, tāpēc MVU definīcija ir jāinterpretē šauri" ([34]).

(98) Saskaņā ar MVUP 2. panta 1. punktu "Mikrouzņēmumu, mazu un vidēju uzņēmumu ("MVU") kategorijā ietilpst uzņēmumi, kuri nodarbina mazāk nekā 250 personas un kuru gada apgrozījums nepārsniedz 50 miljonus EURo un/vai gada bilances kopsumma nepārsniedz 43 miljonus EURo".

(99) MVUP 3. pantā ir paredzēti uzņēmumu veidi, ko ņem vērā, aprēķinot darbinieku skaitu un finanšu rādītājus, kuri noteikti MVUP 2. panta 1. punktā.

(100) Saskaņā ar MVUP 3. panta 1. punktu uzņēmums ir kvalificējams kā autonoms uzņēmums (tādējādi, novērtējot MVUP 2. pantā noteiktās robežvērtības, tiek ņemti vērā tikai tā finanšu rādītāji un darbinieku skaits), ja tas nav klasificēts kā partneruzņēmums MVUP 3. panta 2. punkta nozīmē vai kā saistīts uzņēmums MVUP 3. panta 3. punkta nozīmē.

(101) Saskaņā ar MVUP 3. panta 2. punktu partneruzņēmumi ir "visi uzņēmumi, kas nav klasificēti kā saistīti uzņēmumi [MVUP 3. panta] 3. punkta nozīmē un starp kuriem ir šādas attiecības: uzņēmums (augšupējs uzņēmums) viens pats vai kopā ar vienu vai vairākiem saistītiem uzņēmumiem [MVUP 3. panta] 3. punkta nozīmē pārvalda 25 % vai vairāk kapitāla vai balsstiesību citā uzņēmumā (lejupējs uzņēmums)".

(102) Saskaņa ar MVUP 3. panta 3. punkta pirmo daļu saistīti uzņēmumi "ir uzņēmumi, kuru starpā ir kādas no šeit norādītajām attiecībām:

a) uzņēmumam ir akcionāru vai dalībnieku balsstiesību vairākums citā uzņēmumā;

b) uzņēmumam ir tiesības iecelt vai atcelt vairākumu cita uzņēmuma pārvaldes, vadības vai pārraudzības institūcijas locekļu;

c) uzņēmumam ir tiesības īstenot dominējošu ietekmi pār citu uzņēmumu saskaņā ar līgumu, kas noslēgts ar šo uzņēmumu, vai noteikumu tā dibināšanas līgumā jeb statūtos;

d) uzņēmums, kurš ir cita uzņēmuma akcionārs vai dalībnieks, saskaņā ar vienošanos ar citiem šī uzņēmuma akcionāriem vai dalībniekiem viens pats kontrolē akcionāru vai dalībnieku balsstiesību vairākumu minētajā uzņēmumā".

(103) MVUP 3. panta 3. punkta ceturtajā daļā arī norādīts, ka "Uzņēmumi, kuriem ir kādas no šādām attiecībām ar fiziskas personas vai kopīgi rīkojošos fizisku personu grupas starpniecību, arī tiek uzskatīti par saistītiem uzņēmumiem, ja tie pilnībā vai daļēji darbojas tajā pašā konkrētajā tirgū vai blakustirgos". *HaTeFo* lietas spriedumā Tiesa par šīs tiesību normas interpretāciju ir nolēmusi, ka šī tiesību norma "ir jāinterpretē tādējādi, ka uzņēmumus var uzskatīt par "saistītiem" šī panta izpratnē, ja no gan juridisku, gan ekonomisko attiecību, kas tās saista, analīzes izriet, ka tās ar fiziskas personas vai fizisku personas grupas, kas darbojas kopīgi, starpniecību veido vienu ekonomisku vienību, pat ja tās formāli viena ar otru neuztur šī pielikuma 3. panta 3. punkta pirmajā daļā noteiktās attiecības. Šī

([33]) Sk. Tiesas 2021. gada 10. marta spriedumu, *Ertico – ITS EURope* / Komisija, C-572/19 P, ECLI:EU:C:2021:188, 88. punkts.

([34]) Sk. Tiesas 2014. gada 27. februāra spriedumu, *HaTeFo* / *Finanzamt Haldensleben*, C-110/13, ECLI:EU:C:2014:114, 32. punkts, Tiesas 2020. gada 24. septembra spriedumu, *NMI Technologietransfer*, C-516/19, ECLI:EU:C:2020:754, 65. punkts, un Tiesas 2021. gada 10. marta spriedumu, *Ertico – ITS EURope* / Komisija, C-572/19 P, ECLI:EU:C:2021:188, 89. punkts.

pielikuma 3. panta 3. punkta ceturtās daļas izpratnē fiziskas personas darbojas kopīgi tad, ja koordinē [savu darbību], lai ietekmētu attiecīgo uzņēmumu komerclēmumus, kas izslēdz to, ka tos varētu uzskatīt par vienu no otra ekonomiski neatkarīgiem uzņēmumiem. Šī nosacījuma izpilde ir atkarīga no lietas apstākļiem, un tā noteikti nevar būt pakļauta līgumiskām attiecībām starp šīm personām, pat ne konstatējumam par viņu nodomu neievērot MVU definīciju šī ieteikuma izpratnē" ([35]).

(104) Visbeidzot, lai noteiktu, vai attiecībā uz uzņēmumiem, kas nav autonomi, ir pārsniegtas attiecīgās darbinieku skaita, apgrozījuma vai bilances robežvērtības, MVUP 6. panta 2. un 3. punktā ir paredzēts, ka pārbaudāmā uzņēmuma attiecīgajiem datiem pievieno partneruzņēmumu (pieskaita proporcionāli) un saistīto uzņēmumu (pieskaita 100 % apmērā) attiecīgos datus.

4.1.2. *Novērtējums*

(105) Komisija piekrīt, ka, kā liecina *Hollstein* ziņojums (40. apsvērums), abu garantiju piešķiršanas dienā *Abalon DE* viens pats vai kopā ar *Raetia*, *Abalon Consulting*, *Valluga*, *Gafluna* un *Abalon AT* attiecīgo darbinieku skaita, apgrozījuma un bilances ziņā bija zem MVUP noteiktajām robežvērtībām un tāpēc tas ir kvalificējams kā MVU.

(106) No otras puses, *Abalon DE* nevar uzskatīt par MVU, ja *RZB* tiek uzskatīts par saistītu uzņēmumu vai partneruzņēmumu MVUP nozīmē. *RZB* pati neatbilda MVU kritērijiem, jo tā darbinieku skaits (2006. gadā 55 000 darbinieki) un gada bilance (2006. gadā 115 miljardi EUR) (65. apsvērums) pārsniedza attiecīgās robežvērtības – 250 darbiniekus un/vai 43 miljonus EUR gada bilancē ([36]).

(107) Tāpēc, lai novērtētu, vai *Abalon DE* var uzskatīt par MVU, ir svarīgi novērtēt attiecības starp *Abalon DE* un *RZB*. Šajā nolūkā, ņemot vērā iepriekš izklāstīto struktūru (26. apsvērums), Komisijai ir secīgi jāizvērtē attiecības starp *Abalon DE* un *Gafluna* (4.1.2.1. iedaļa), attiecības starp *Gafluna*, *Abalon AT*, *Valluga* un *Raetia* (4.1.2.2. punkts) un, visbeidzot, attiecības starp šiem četriem uzņēmumiem un *RZB* (4.1.2.3. iedaļa).

(108) Komisija sākotnēji norāda, ka pretēji Vācijas apgalvojumam (66. apsvērums) *Pollmeier* argumentus par šādu saikņu esību nevar noraidīt tikai tāpēc, ka tie ir izvirzīti formālās izmeklēšanas posmā, nevis sākotnējā sūdzībā. Saskaņā ar Padomes Regulas 2015/1589 ([37]) (turpmāk "Procedūras regula") 24. panta 1. punktu "Pēc Komisijas lēmuma sākt formālās izmeklēšanas procedūru visas ieinteresētās personas var iesniegt piezīmes (..)". Komisija uzskata, ka šīs tiesības pastāv neatkarīgi no tā, vai persona iepriekš ir iesniegusi sūdzību vai tirgus informāciju, un ka šīs tiesības, kā arī to piezīmju apjomu un saturu, ko persona var iesniegt formālās izmeklēšanas ietvaros, neierobežo nostāja, kura pausta iepriekšējā sūdzībā vai tirgus informācijā. Katrā ziņā Komisijai, lai novērtētu atbalsta pasākumu, ir jāizvērtē, vai atbalsta saņēmēju var uzskatīt par MVU, un šajā nolūkā tai ir jāņem vērā visi elementi, kas ir būtiski šādam novērtējumam.

(109) Komisija arī norāda, ka pretēji Vācijas apgalvojumam (64. apsvērums) 2008. gada lēmumu attiecībā uz konstatējumu, ka *Gafluna*, *Abalon DE*, *Valluga* un *Raetia* bija tikai partneruzņēmumi, nevar uzskatīt par juridiski saistošu. Pirmkārt, Tiesa ar 2015. gada spriedumu atcēla minēto lēmumu. Otrkārt, 2008. gada lēmumā Komisija nenovērtēja, vai *Abalon DE* abu garantiju piešķiršanas brīdī bija kvalificējams kā MVU, bet tikai novērtēja, vai, ņemot vērā *Abalon AT* finansiālās grūtības, varētu secināt, ka *Abalon DE* ir uzskatāms par grūtībās nonākušu uzņēmumu, un šajā saistībā Komisija secināja, ka nevar, jo starp tiem nebija finansiālas saiknes ([38]). Tāpēc 2008. gada lēmums nevar ietekmēt *Abalon DE* MVU statusa novērtējumu.

([35]) Tiesas 2014. gada 27. februāra spriedums, *HaTeFo / Finanzamt Haldensleben*, C-110/13, ECLI:EU:C:2014:114, 39. punkts.

([36]) Pat ja *RZB* būtu uzskatāms par partneruzņēmumu, *RZB* datu proporcionāla pieskaitīšana 49 % apmērā *Abalon DE* datiem joprojām neļautu *Abalon DE* kvalificēt kā MVU. Šis pamatojums ir piemērojams arī tad, ja *Gafluna* un ar to saistītie uzņēmumi (*Abalon AT*, *Valluga*, *Raetia*) būtu uzskatāmi tikai par *Abalon DE* partneruzņēmumiem (kā apgalvo Vācija, bet ko apstrīd Komisija).

([37]) Padomes Regula (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV L 248, 24.9.2015., 9. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/1589/oj).

([38]) 2008. gada lēmuma 38. apsvērums.

4.1.2.1. *Abalon DE* un *Gafluna* ir saistīti uzņēmumi

(110) Komisija pārbauda, vai *Gafluna* ir kvalificējams kā *Abalon DE* "saistīts uzņēmums" MVUP 3. panta 3. punkta nozīmē.

(111) Komisija norāda, ka *Gafluna* 2006. gadā piederēja 49 % *Abalon DE* akciju (51 % akciju piederēja *Abalon Consulting*, kas 100 % apmērā pieder *Manfred Reinkemeier*). Saskaņā ar *Abalon DE* statūtiem šī mazākuma līdzdalība akcionāru sapulcē rada balsstiesību mazākumu. Tāpēc attiecības starp *Abalon DE* un *Gafluna* neatbilst MVUP 3. panta 3. punkta pirmās daļas a) apakšpunkta nosacījumiem.

(112) Saskaņā ar *Abalon DE* statūtu 5. panta 2. punktu abiem akcionāriem (*Gafluna* un *Abalon Consulting*) ir tiesības katram iecelt vienu rīkotājdirektoru un šo personu atcelt no amata. Tā kā *Gafluna* var iecelt vai atcelt tikai vienu no diviem rīkotājdirektoriem, tam nav MVUP 3. panta 3. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minēto tiesību iecelt vai atcelt lielāko daļu rīkotājdirektoru. Papildu rīkotājdirektorus var iecelt tikai kopsapulce, kurā *Gafluna* nav balsstiesību vairākuma (sk. iepriekš 111. apsvērumu). Tāpēc Komisija secina, ka attiecības starp *Abalon DE* un *Gafluna* neatbilst MVUP 3. panta 3. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem.

(113) Tādējādi Komisija novērtē, vai uzņēmumam ir tiesības īstenot dominējošu ietekmi pār citu uzņēmumu saskaņā ar līgumu, kas noslēgts ar šo uzņēmumu, vai noteikumu tā dibināšanas līgumā jeb statūtos, kā minēts MVUP 3. panta 3. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā. Lai noteiktu, vai ir īstenota dominējoša ietekme, Komisija atsaucas uz Tiesas judikatūru MVU ieteikuma kontekstā. *HaTeFo* lietas spriedumā Tiesa nolēma, ka "nosacījums par fiziskas personu kopīgu darbību ir izpildīts, ja šīs personas koordinē [savu darbību], lai ietekmētu attiecīgo uzņēmumu komerclēmumus, kas izslēdz to, ka tos varētu uzskatīt par vienu no otra ekonomiski neatkarīgiem uzņēmumiem" ([39]).

(114) Ir lietderīgi atsaukties arī uz Tiesas judikatūru Apvienošanās regulas ([40]) kontekstā, kurā arī ir atsauce uz "izšķirošas ietekmes" īstenošanu un kura ir saistīta ar jēdzienu "viena ekonomiska vienība" ([41]), ko Tiesa izmanto, interpretējot MVU ieteikumu ([42]). Šajā kontekstā Tiesa, atsaucoties uz Komisijas jurisdikcijas paziņojumu ([43]), nolēma, ka izšķiroša ietekme nozīmē: "var bloķēt lēmumu, kas nosaka uzņēmuma komercstratēģiju, pieņemšanu. Tādējādi kopīga kontrole atļauj diviem vai vairākiem uzņēmumiem faktiski bloķēt stratēģisku lēmumu pieņemšanu. Tātad šie dalībnieki neapšaubāmi nosaka kopuzņēmuma komercpolitiku (..) [un ka tiem] ir jāsadarbojas" ([44]).

([39]) Tiesas 2014. gada 27. februāra spriedums, *HaTeFo / Finanzamt Haldensleben*, C-110/13, ECLI:EU:C:2014:114, 35. punkts.

([40]) Padomes Regula (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2004/139/oj). Apvienošanās regulas 3. panta 2. punkta b) apakšpunkts paredz: "Par kontroli uzskata tiesības, līgumus vai citus līdzekļus, kas (..) dod iespēju izšķiroši ietekmēt uzņēmumu, jo īpaši ar šādiem līdzekļiem: (..) tiesībām vai līgumiem, kas piešķir izšķirošu ietekmi uz uzņēmuma sastāvu, balsošanu vai izpildvaru."

([41]) Sk. arī atsauces uz "vienu ekonomisku vienību" 10. un 135. punktā Komisijas konsolidētajā jurisdikcijas paziņojumā saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (OV C 95, 16.4.2008., 1. lpp.).

([42]) Tiesas 2014. gada 27. februāra spriedums, *HaTeFo / Finanzamt Haldensleben*, C-110/13, ECLI:EU:C:2014:114, 34., 38. un 39. punkts.

([43]) Komisijas konsolidētais jurisdikcijas paziņojums saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (OV C 95, 16.4.2008., 1. lpp.).

([44]) Pirmās instances tiesas 2006. gada 23. februāra spriedums, *Cementbouw*/Komisija, T-282/02, ECLI:EU:T:2006:64, 42. un 67. punkts. Skatīt arī 52. punktu.

(115) Šajā gadījumā, kā minēts 112. apsvērumā, abiem *Abalon DE* akcionāriem ir tiesības iecelt vai atcelt vienu rīkotājdirektoru. Lai gan *Gafluna* šīs tiesības neizmantoja, *Gafluna* būtu varējusi bloķēt *Abalon DE* vadības lēmumus, ja tā būtu iecēlusi otru rīkotājdirektoru papildus *Manfred Reinkemeier*, kuru iecēla *Abalon Consulting*. Šādā gadījumā abi rīkotājdirektori kolektīvi pārstāvētu *Abalon DE* un pieņemtu stratēģiskus lēmumus, ja vien ar kvalificētu vairākumu – 2/3 akciju vai balsstiesību – šādas pilnvaras netiktu uzticētas tikai vienam no viņiem ([45]). Tomēr šādu 2/3 vairākumu nevar panākt bez *Gafluna*, kuram pieder 49 % akciju. Tāpat akcionāru sapulce var iecelt vai atcelt papildu rīkotājdirektorus tikai ar 2/3 vairākumu. Līdz ar to *Gafluna* varēja bloķēt vadības lēmumus, un tādējādi, ņemot vērā tiesību vienlīdzību starp *Gafluna* un *Abalon Consulting*, būtu jāsecina, ka *Gafluna* var īstenot dominējošu ietekmi pār *Abalon DE*. Tas, ka *Gafluna* neizmantoja šīs tiesības, neatspēko šo secinājumu, jo dominējošai ietekmei nav jābūt īstenotai – saskaņā ar MVUP nozīme ir tikai dominējošas ietekmes īstenošanas tiesībām, kas izriet no statūtiem.

(116) Turklāt *Abalon DE* statūtos ir paredzēts, ka tā sauktā "*Beirat*" (saistītā valde) sastāv no diviem līdz četriem locekļiem, kurus ieceļ *Gafluna* un *Abalon Consulting* vienādās daļās, ja tajā ir divi vai četri locekļi ([46]). Ja *Beirat* sastāvā ir trīs locekļi, *Gafluna* un *Abalon Consulting* katrs atsevišķi ieceļ vienu locekli; trešo dalībnieku ieceļ, abiem akcionāriem savstarpēji vienojoties. *Beirat* uzdevums ir uzraudzīt un konsultēt vadību; tās vienprātīgs apstiprinājums ir vajadzīgs noteiktiem darījumiem vai darījumdarbības lēmumiem (*Beirat* nolemj, kuriem darījumiem vai lēmumiem ir vajadzīgs tās apstiprinājums, tādējādi tā, piemēram, varētu nolemt, ka visiem stratēģiskajiem darījumiem ir vajadzīgs tās apstiprinājums) ([47]). Saskaņā ar Vācijas sniegto informāciju no *Abalon DE* dibināšanas līdz 2014. gadam uzņēmuma *Beirat* bija divi dalībnieki, no kuriem vienu iecēla *Gafluna* un vienu – *Abalon Consulting*. Tas arī liecina, ka *Gafluna* īstenoja dominējošu ietekmi pār *Abalon DE*.

(117) Ņemot vērā iepriekš minēto, *Gafluna* 2006. gadā varēja īstenot dominējošu ietekmi pār *Abalon DE*; tas izriet no *Gafluna* kopīgās kontroles pār *Abalon DE*, ko tas īstenoja, ieceļot augstāko vadību un izmantojot veto tiesības attiecībā uz stratēģiskiem lēmumiem par *Abalon DE* darījumdarbības politiku. Tādējādi Komisija secina, ka *Gafluna* un *Abalon DE* ir saistīti uzņēmumi MVUP 3. panta 3. punkta pirmās daļas c) apakšpunkta nozīmē.

(118) Šo secinājumu apstiprina novērtējums, kura pamatā ir MVUP 3. panta 3. punkta ceturtā daļa un kurā galvenā uzmanība ir pievērsta attiecībām ar fiziskas personas starpniecību. Šajā saistībā *HaTeFo* lietas sprieduma 37. punktā ir atgādināta personisko saikņu nozīme, kas rodas, vienlaikus vadot vairākus uzņēmumus.

(119) Komisija norāda, ka garantiju piešķiršanas laikā 2006. gadā *Abalon DE* un *Abalon AT* (kas 80 % apmērā piederēja *Gafluna*) vadība pārklājās, jo abos uzņēmumos *Manfred Reinkemeier* bija rīkotājdirektors. Ja *Manfred Reinkemeier* pieņemtu lēmumu pretēji *Gafluna* gribai attiecībā uz *Abalon DE* (kurā *Gafluna* pieder tikai 49 %) jautājumiem, viņam būtu jābaidās no iespējamām nelabvēlīgām sekām savā amatā kā *Abalon AT* rīkotājdirektoram (kurā *Gafluna* pieder 80 %). Tāpēc praksē šos uzņēmumus, kurus kontrolē *Gafluna* un kuri abi darbojas vienā un tajā pašā cietkoksnes tirgū, var uzskatīt par saistītiem ar *Manfred Reinkemeier* starpniecību. Tā kā *Gafluna* pieder 80 % no *Abalon AT* kapitāla, *Abalon DE* un *Gafluna* arī jāuzskata par saistītiem uzņēmumiem.

(120) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija uzskata, ka *Abalon DE* un *Gafluna* ir saistīti uzņēmumi MVUP 3. panta 3 punkta nozīmē.

([45]) *Abalon DE* statūtu 5. panta 1. punkts un 6. panta 1. punkts.

([46]) *Abalon DE* statūtu 7. panta 1.–3. punkts.

([47]) Saskaņā ar *Abalon DE* statūtu 7. panta 7. punktu saistītā valde izveido darījumu katalogu, kam nepieciešams šīs saistītās valdes apstiprinājums: "Saistītā valde uzrauga un konsultē vadību. Tā pieņem savu reglamentu, kurā tā (..) nosaka vadības uzraudzības noteikumus. Tas ietver (..) darījumu kataloga izveidi, kam nepieciešams apstiprinājums, kuru vadība var veikt tikai pēc saistītās valdes iepriekšēja apstiprinājuma". ("*Der Beirat überwacht und berät die Geschäftsführung. Er gibt sich eine Geschäftsordnung, in der er (..) Regularien zur Überwachung der Geschäftsführung festlegt. Hierzu gehört (..) die Erstellung eines Kataloges von zustimmungspflichtigen Geschäften, die die Geschäftsführung nur nach vorheriger Zustimmung durch den Beirat durchführen darf*").

4.1.2.2. *Abalon AT*, *Gafluna*, *Valluga* un *Raetia* (turpmāk "*Raetia* saistītie subjekti") ir saistīti uzņēmumi

(121) 2006. gadā (piešķiršanas laikā) uzņēmumam *Raetia* 100 % apmērā piederēja *Valluga*. Savukārt uzņēmumam *Valluga* 100 % apmērā piederēja *Gafluna*, kuram piederēja 80 % no *Abalon AT*. Ņemot vērā minēto akcionāru balsstiesību vairākumu, visi četri subjekti ir uzskatāmi par "saistītiem uzņēmumiem" MVUP 3. panta 3. punkta pirmās daļas a) apakšpunkta nozīmē.

4.1.2.3. Saiknes starp *Raetia* saistītajiem subjektiem un *RZB*

4.1.2.3.1. Tieša saikne starp *RZB* un *Raetia*

(122) *Raetia* ir fonds (*Privatstiftung*), kas izveidots saskaņā ar Austrijas tiesību aktiem, proti, Federālo likumu par privātiem fondiem ([48]). *RZB* nodibināja *Raetia* ar sākotnējo pamatkapitālu 300 000 EUR. Attiecības starp *RZB* kā dibinātāju un *Raetia* kā fondu reglamentē Federālais likums par privāto fondu un attiecīgais dibināšanas akts ([49]). Saskaņā ar minētā akta 3. panta a) punktu viens no *Raetia* mērķiem ir "veicināt Austrijas ekonomiku, jo īpaši saglabāt un sekmēt Austrijas uzņēmumu konkurētspēju, iegādājoties finanšu grūtībās nonākušu uzņēmumu akcijas vai nodrošinot riska kapitālu" (84. apsvērums).

(123) Komisija norāda, ka, kā noteikts *Csoklich* ziņojumā, saskaņā ar Austrijas tiesību aktiem fondi tiek uzskatīti par juridiskām personām, kas principā ir neatkarīgas no to dibinātāja, un ka dibinātājam parasti nav tiesību ne attiecībā uz fondu, ne tā struktūrām, ne fonda aktīviem (tā sauktais nošķirtības princips (*Trennungsprinzip*), sk. 67. un 68. apsvērumu). Tomēr Komisija novērtē saiknes starp fondu un tā dibinātāju, ņemot vērā MVUP un saistīto Savienības tiesu judikatūru, nevis Austrijas tiesību aktus.

(124) Saskaņā ar MVUP 3. panta 3. punkta pirmās daļas b) apakšpunktu iecelšanas tiesību piešķiršana norāda uz to, ka divi uzņēmumi ir saistīti. Ar *Raetia* dibināšanas aktu tiek izveidota fonda valde, kurā ir trīs locekļi ([50]). Fondu juridiski kopīgi pārstāv (*gemeinsame Vertretung*) divi šīs valdes locekļi, savukārt tikai visi trīs valdes locekļi kopīgi ir tiesīgi vadīt fonda darbību (*gemeinschaftliche Geschäftsführung*) ([51]). Saskaņā ar dibināšanas aktu ([52]) *RZB* kā dibinātāja iecēla pirmo valdi (*Ernst Burger*, *Kurt Engleitner* un *Karl Pistotnik*) uz neierobežotu laiku. Nākamos locekļus var iecelt ar fonda valdes vienprātīgu lēmumu ([53]). Vismaz līdz 2006. gadam fonda valdes sastāvs nemainījās.

(125) Tāpēc, kad 2006. gadā tika izsniegtas abas garantijas, *Raetia* valdē bija tikai *RZB* ieceltie darbinieki. Tā kā *RZB* bija tiesības iecelt un tā iecēla visus sākotnējos *Raetia* valdes locekļus, kas bija atbildīgi par tā darbības vadību, Komisija secina, ka *RZB* un *Raetia* ir saistīti uzņēmumi MVUP 3. panta 3. punkta pirmās daļas b) apakšpunkta nozīmē.

4.1.2.3.2. Netiešas saiknes starp *RZB* un dažiem *Raetia* saistītiem subjektiem, izmantojot *Kathreinbank* (*RZB* meitasuzņēmums)

(126) Secinājumu, ka *RZB* un *Raetia* to tiešo saikņu dēļ ir saistīti uzņēmumi, vēl vairāk pastiprina ar *Kathreinbank* starpniecību izveidotās netiešās saiknes starp *RZB* un dažiem *Raetia* saistītiem subjektiem.

(127) *Kathreinbank* ir *RZB* meitasuzņēmums 100 % apmērā un tāpēc ir saistīts ar *RZB* MVUP 3. panta 3. punkta pirmās daļas a) apakšpunkta nozīmē. Lai gan 2006. gadā starp *Kathreinbank* un *Raetia* saistītajiem subjektiem nebija ar kapitāldaļām vai balsstiesībām saistītu saikņu, starp tiem pastāvēja personiskas saiknes, kas ir būtiskas, novērtējot MVU statusu (103. apsvērums).

([48]) Federālais likums par privātiem fondiem ("Privāto fondu likums") (*Bundesgesetz über Privatstiftungen (Privatstiftungsgesetz – PSG)*).
([49]) Privāto fondu likuma 33. un 34. pants.
([50]) Skatīt *Raetia* dibināšanas akta 7. panta a) punktu.
([51]) Skatīt *Raetia* dibināšanas akta 8. pantu.
([52]) Skatīt *Raetia* dibināšanas akta 7. panta d) punktu.
([53]) Skatīt *Raetia* dibināšanas akta 7. panta d) punktu.

(128) Jo īpaši *RZB* tiesību pārņēmēja *RBI* apstiprināja, ka tad, kad 2006. gadā tika izsniegtas abas garantijas, *Raetia* un *Kathreinbank* vadības un uzraudzības struktūru personāls zināmā mērā pārklājās. Tolaik *Raetia* valdē bija *Ernst Burger*, *Kurt Engleitner* un *Karl Pistotnik*. Tajā pat laikā *Ernst Burger* un *Kurt Engleitner* bija arī *Kathreinbank* Uzraudzības padomes locekļi. Turklāt Vācija iesniedza *RZB* sniegtas piezīmes, kurās atzīts, ka *Raetia* valdes trešā locekļa *Karl Pistotnik* advokāta darbības ietvaros varēja veidoties saiknes ar *RZB*.

(129) Turklāt abu garantiju izsniegšanas brīdī viens no diviem *Valluga* un *Gafluna* rīkotājdirektoriem *Heinrich Weninger* vadīja *Kathreinbank* Fondu daļu. Visbeidzot, *Gafluna*, *Valluga* un *Kathreinbank* darījumdarbības vieta garantiju izsniegšanas brīdī atradās vienā un tajā pašā adresē.

(130) Komisija uzskata, ka, pamatojoties uz visu iepriekš minēto faktisko apstākļu visaptverošu novērtējumu, vadības pārklāšanās starp *Kathreinbank*, no vienas puses, un *Raetia*, *Valluga* un *Gafluna*, no otras puses, ir saiknes ar fizisku personu starpniecību MVUP 3. panta 3. punkta nozīmē.

(131) Saskaņā ar MVUP 3. panta 3. punkta ceturto daļu uzņēmumus, kuriem ir saiknes ar fizisku personu starpniecību, uzskata par "saistītiem uzņēmumiem", ja tie pilnībā vai daļēji darbojas tajā pašā konkrētajā tirgū vai blakustirgos. Par "blakustirgu" uzskata produkta vai pakalpojuma tirgu, kas ir tieši augšupējs vai lejupējs no konkrētā tirgus. Šajā ziņā Komisija norāda, ka *Raetia* un *Kathreinbank* (ar tās Fondu daļas starpniecību) darbojas blakustirgū (*Raetia* ir fonds, un *Kathreinbank* sniedz pakalpojumus fondiem (25. apsvērums), kas ir augšupējs tirgus), un tādējādi tos var uzskatīt par saistītiem uzņēmumiem. Turklāt ir svarīgi norādīt, ka saistītās pārvaldītājsabiedrības, kas kontrolē (ir saistītas ar) meitasuzņēmumu, kurš darbojas tajā pašā konkrētajā tirgū vai blakustirgos kā atbalsta saņēmējs, principā ir jāuzskata par tādām, kas pilnībā vai daļēji darbojas šajā tirgū. Tas tā ir tāpēc, ka saikņu jēdziens noteikti nozīmē, ka meitasuzņēmumam nav pilnīgas autonomijas no saistītās pārvaldītājsabiedrības, līdz ar to šī pārvaldītājsabiedrība pati nosaka vai vismaz apstiprina stratēģiju un citus tirdzniecības politikas aspektus meitasuzņēmumam, kas tieši darbojas tirgū. Tas izriet no Tiesas judikatūras par vienas ekonomiskas vienības jēdzienu ([54]), kas ir MVUP 3. panta 3. punkta ceturtās daļas pamatā. Turklāt grupā parasti notiek uzdevumu sadale starp subjektiem. Viens uzņēmums var tikai ražot preces, cits var tās pārdot, bet trešais darboties kā vadošā pārvaldītājsabiedrība. Tiem visiem ir funkcionāla saikne ar konkrēto tirgu. Tādējādi uz visiem šiem subjektiem attiecas frāze "ja tie pilnībā vai daļēji darbojas tajā pašā konkrētajā tirgū vai blakustirgos". Pamatojoties uz to, Komisija secina, ka saistīto uzņēmumu (*RZB*, *Raetia*, *Valluga*, *Gafluna*, *Abalon AT* un *Abalon DE*) grupa garantiju izsniegšanas brīdī pilnībā vai daļēji darbojās tajā pašā konkrētajā tirgū vai blakustirgos.

(132) Komisija secina, ka tad, kad tika piešķirtas abas garantijas, *Raetia*, *Valluga* un *Gafluna* bija saistīti ar *Kathreinbank* un tādējādi ar *RZB*.

4.1.2.4. Secinājums

(133) Novērtējot uzņēmuma MVU statusu, tā datiem pievieno visu saistīto uzņēmumu datus 100 % apmērā ([55]). Tā kā *Abalon DE* bija saistīts ar *Gafluna* (4.1.2.1. iedaļa), kas bija saistīts ar *Abalon AT*, *Valluga* un *Raetia* (4.1.2.2. iedaļa), savukārt pēdējais no minētajiem bija saistīts ar *RZB* (121. apsvērums), *RZB* ir jāņem vērā, novērtējot *Abalon DE* MVU statusu.

(134) Ņemot vērā, ka abu garantiju izsniegšanas brīdī *RZB* nebija MVU, tad arī ar to saistītie uzņēmumi, jo īpaši *Abalon DE*, tobrīd nebija MVU.

([54]) Tiesas 2014. gada 27. februāra spriedums, *HaTeFo | Finanzamt Haldensleben*, C-110/13, ECLI:EU:C:2014:114, 34. punkts.
([55]) MVUP 6. panta 2. un 3. punkts, sk. 104. apsvērumu.

4.1.2.5. *Abalon DE* nesaskārās ar MVU raksturīgām grūtībām

(135) Papildus iepriekš minētajām saiknēm Komisija, 2006. gadā novērtējot *Abalon DE* MVU statusu, pārbaudīja, vai *Abalon DE* saskārās ar MVU raksturīgām grūtībām. MVU paredzētajiem pasākumiem būtu patiesi jāsniedz labums uzņēmumiem, kuru izmērs rada tiem grūtības, bet ne tiem, kuri pieder lielai grupai un kuriem tādējādi ir pieejami līdzekļi un atbalsts, kas nav pieejams to līdzīga izmēra konkurentiem (97. apsvērums). No tā arī izriet, ka, lai nodrošinātu, ka tikai patiesi neatkarīgi MVU gūst labumu no priekšrocībām, kas saistītas ar to statusu, vajadzētu būt iespējai likvidēt juridiskos veidojumus, kuros MVU veido daudz spēcīgāku ekonomisko grupu nekā šāds MVU. Būtu arī jānodrošina, ka MVU definīcija netiek apieta formālu iemeslu dēļ ([56]). Ja uzņēmums faktiski nesaskaras ar MVU raksturīgām grūtībām, Komisija ir tiesīga atteikt lielāku atbalstu ([57]). Neraugoties uz apgalvojumu, ka *Raetia* bija neatkarīgs no *RZB* (123. apsvērums), *Abalon DE* nebija neatkarīgs MVU. Ņemot vērā iepriekš minētās būtiskās saiknes ar *Raetia* grupu un ar tirgū nozīmīgu finanšu iestādi *RZB*, Komisija uzskata, ka *Abalon DE* patiesībā nesaskārās ar MVU raksturīgām grūtībām, piemēram, ar finansējuma pieejamības problēmām.

(136) To apliecina fakts, ka *RZB* nodrošināja 50 % no *Abalon DE* ieguldījumu aizdevuma un pārtēriņa iespējas (sk. 20. apsvērumu). Komisija arī norāda, ka *Abalon DE* mātesuzņēmums *Gafluna* netieši saņēma kvazikapitālu no *RZB*. Izmeklēšanas laikā *RZB* tiesību pārņēmēja *RBI* patiešām norādīja (88. apsvērums), ka 2003. un 2007. gadā, lai piesaistītu kapitālu, *Gafluna* emitēja 4,99 miljonus EUR akciju bez balsstiesībām, kuras pilnībā iegādājās *Abies*, kas ir netiešs *RZB* meitasuzņēmums 100 % apmērā. *Abies* saņēma netiešu *RZB* akcionāra dotāciju (*indirekter Gesellschafterzuschuss*) šīs iegādes finansēšanai. Šī būtiskā *Gafluna* kvazikapitāla 4,99 miljonu EUR apmērā iepludināšana liecina, ka *Gafluna* un tā saistītie subjekti nesaskārās ar MVU raksturīgām grūtībām saistībā ar piekļuvi kapitālam.

4.1.3. *Secinājums par MVU statusu*

(137) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija secina, ka *Abalon DE* nevar uzskatīt par MVU, kad 2006. gadā tika izsniegtas abas garantijas.

4.2. **Atbalsta esība**

(138) LESD 107. panta 1. punktā teikts: "Ja vien Līgumi neparedz ko citu, ar iekšējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm". Lai pasākumu varētu uzskatīt par atbalstu minētā panta nozīmē, ir jābūt izpildītiem šādiem kumulatīvajiem nosacījumiem: i) pasākumam jābūt attiecināmam uz valsti un finansētam no valsts līdzekļiem; ii) tam jārada priekšrocība saņēmējam; iii) piešķirtajai priekšrocībai jābūt selektīvai un iv) pasākumam jārada konkurences izkropļojumi vai jādraud tos radīt un jāiespaido tirdzniecība starp dalībvalstīm.

4.2.1. *Finansēšana no valsts līdzekļiem un attiecināmība uz valsti*

(139) Abas garantijas Hesenes Finanšu ministrijas vārdā izsniedza *Investitionsbank Hessen*. Tādējādi tās ir tieši attiecināmas uz valsti.

(140) Tās ir atkarīgas no valsts budžeta un tādējādi ietver valsts līdzekļus (18. apsvērums).

4.2.2. *Uzņēmums*

(141) *Abalon DE* ir kvalificējams kā uzņēmums, jo tas veic saimniecisku darbību. Tas pārstrādā mežsaimniecības produktus un pārdod pārstrādātos produktus konkrētos produktu tirgos par atlīdzību (23. apsvērums).

([56]) Tiesas 2014. gada 29. aprīļa spriedums, Itālija/Komisija, C-91/01, ECLI:EU:C:2004:244, 50. punkts.
([57]) Tiesas 2014. gada 29. aprīļa spriedums, Itālija/Komisija, C-91/01, ECLI:EU:C:2004:244, 54. punkts.

4.2.3. *Priekšrocība*

(142) Priekšrocība ir ikviens saimnieciskais labums, ko uzņēmums negūtu parastos tirgus apstākļos, tas ir, bez valsts iejaukšanās. Kad aizdevumu garantē dalībvalsts valsts iestādes, šis aizņēmējs parasti iegūst priekšrocību, jo finansiālās izmaksas, kas tam rodas, ir mazākas nekā tās, kas tam būtu radušās, ja tam šis pats finansējums un šī pati garantija būtu bijuši jāiegūst par tirgus cenu ([58]).

(143) Principā par valsts atbalsta elementu uzskata starpību starp (..) garantijas atbilstīgo tirgus cenu un faktisko cenu, ko maksā par minēto pasākumu ([59]).

4.2.3.1. Atbalsta ekvivalenta aprēķināšanas principi garantijām

(144) Paziņojumā par garantijām ir norādīts, ka atbalstu valsts garantiju veidā uzskata par piešķirtu garantijas izsniegšanas brīdī, nevis garantijas izmantošanas brīdī vai tad, kad tiek veikti maksājumi saskaņā ar garantijas noteikumiem ([60]). Tāpēc attiecīgais brīdis pasākumu novērtēšanai ir brīdis, kad garantijas tika piešķirtas 2006. gada decembrī (18. apsvērums).

(145) Lai noteiktu, vai abas attiecīgās garantijas sniedz priekšrocību *Abalon DE*, Komisijai ir jāpaļaujas uz metodēm un principiem, kas ļauj pēc iespējas precīzāk aprēķināt garantiju reālo tirgus vērtību. Pašlaik tie ir noteikti 2008. gada paziņojumā par garantijām. Lai gan piešķiršanas dienā bija piemērojams 2000. gada paziņojums par garantijām, tas tika aizstāts ar 2008. gada paziņojumu par garantijām, kurā noteikta precīzāka politika garantiju atbalsta elementa aprēķināšanai, lai labāk atspoguļotu tirgus realitāti. Tā kā atbalsta jēdziens ir objektīvs jēdziens, kas jānovērtē pēc iespējas precīzāk, Komisija izmanto 2008. gada paziņojumu par garantijām, lai novērtētu, vai abas attiecīgās garantijas sniedz priekšrocību *Abalon DE*.

(146) Saskaņā ar 2008. gada paziņojuma par garantijām 3.2. punkta d) apakšpunktu, "tirgus cenas noteikšanai jāņem vērā garantijas un tās pamatā esošā aizdevuma īpašības. Tostarp: darījuma summa un ilgums; aizņēmēja piedāvātais nodrošinājums un cita pieredze, kas ietekmē novērtējumu par atgūšanas līmeni; iespēja, ka aizņēmējs nepildīs saistības finanšu situācijas dēļ, aizņēmēja darbības nozare un tās perspektīvas; kā arī citi ekonomiskie apstākļi. Šādai analīzei īpaši būtu jāļauj klasificēt aizņēmēju, izmantojot riska reitingu. Šādu klasifikāciju var nodrošināt starptautiski atzīta reitinga aģentūra vai, ja iespējams, iekšējais reitings, ko izmanto banka, kas izsniedz garantijas pamatā esošo aizdevumu. (..) Lai novērtētu prēmijas atbilstību tirgus cenām, dalībvalsts var salīdzināt cenas, ko maksā uzņēmumi ar līdzīgu reitingu tirgū".

(147) 2008. gada paziņojuma par garantijām 4.2. punkta pirmajā daļā ir paredzētas trīs dažādas metodes atbalsta elementa identificēšanai individuālajās garantijās, piemēram, attiecīgajās garantijās. Principā ir jāpiemēro pirmā metode, saskaņā ar kuru skaidras naudas dotācijas ekvivalentu aprēķina kā "starpību starp garantijas tirgus cenu un faktiski samaksāto cenu" (turpmāk "pirmā metode saskaņā ar 2008. gada paziņojumu par garantijām").

(148) Formālās izmeklēšanas procedūras laikā Komisija pieprasīja Vācijai informāciju, kura saistīta ar attiecīgajās garantijās ietvertā atbalsta dotācijas bruto ekvivalenta aprēķināšanu, ko veic, izmantojot pirmo metodi saskaņā ar 2008. gada paziņojumu par garantijām, bet Vācijas iestādes uzskatīja, ka šo informāciju nav iespējams sniegt (16., 91. un 92. apsvērums). Tomēr Komisija uzskata, ka tā var piemērot pirmo metodi saskaņā ar 2008. gada paziņojumu par garantijām, jo tirgus piedāvā garantijas attiecīgajam darījuma veidam.

([58]) Tiesas 2014. gada 3. aprīļa spriedums, Francija/Komisija, C-559/12 P, ECLI:EU:C:2014:217, 96. punkts. Vispārējās tiesas 2020. gada 12. marta spriedums, *Valencia Club de Fútbol* / Komisija, T-732/16, ECLI:EU:T:2020:98, 121. punkts.

([59]) Skatīt 2008. gada paziņojuma par garantijām 4.1. punkta pirmo daļu.

([60]) 2008. gada paziņojuma par garantijām 2.1. punkts.

(149) Lai noteiktu tirgus cenu un aprēķinātu atbalsta summu, Komisija salīdzina faktiski samaksāto cenu ar cenu, ko salīdzināmos tirgus darījumos samaksājis vai nu pats *Abalon DE*, vai salīdzināmi uzņēmumi. Tā kā nav pieejami dati par *Abalon DE*, Komisija turpmāk analizē i) to, kuri uzņēmumi ir salīdzināmi ar *Abalon DE* (4.2.3.2. iedaļa), ii) attiecīgo garantiju tirgus cenu (4.2.3.3. iedaļa) un iii) izrietošo atbalsta summu (4.2.3.4. iedaļa).

4.2.3.2. Salīdzinājums ar uzņēmumiem, kuriem ir līdzīgs saistību neizpildes rādītājs un reitings

(150) Galvenais elements, lai noteiktu, kuri uzņēmumi ir salīdzināmi ar *Abalon DE*, ir to attiecīgās saistību nepildīšanas varbūtības. Kad bankas izsniedz aizdevumu uzņēmumam, tās piemēro aizņēmējam saistību neizpildes rādītāju (saistību nepildīšanas varbūtība), kas atspoguļo tā individuālo riska novērtējumu. Bankas veic visaptverošu riska novērtējumu, saskaņā ar savu iekšējo reitingu sistēmu ņemot vērā īpašus uzņēmuma ekonomiskās dzīvotspējas kritērijus un produktu tirgus un darbības nozares novērtējumu.

(151) Tādēļ ir jānovērtē *Abalon DE* saistību neizpildes rādītāji un to ticamība.

(152) Trīs bankas izsniedza garantiju pamatā esošos aizdevumus un piešķīra *Abalon DE* dažādus saistību neizpildes rādītājus (saistību nepildīšanas varbūtība), proti, *KSK* (saistību neizpildes rādītāju – 2 %), *Helaba* (saistību neizpildes rādītāju – 1,32 %) un *RZB* (saistību neizpildes rādītāju – 0,832 %) (sk. 19. apsvērumu).

(153) Kopumā, tā kā rādītāju pamatā ir individuāls riska novērtējums, šķiet, ir lietderīgi ņemt vērā atšķirīgos rādītājus, kas piešķirti uzņēmumam, un noteikt to vidējo vērtību, lai pienācīgi atspoguļotu tirgus realitāti. Tomēr, ja reitings nav ticams, nav salīdzināms vai nav objektīvs, to nevajadzētu ņemt vērā vidējā rādītāja noteikšanā.

(154) Šajā gadījumā Komisija uzskata, ka visi trīs banku sniegtie atšķirīgie reitingi ir tieši piemērojami *Abalon DE* (bankas tos aprēķināja, pamatojoties uz konkrēto uzņēmuma informāciju, ko sniedza *Abalon DE*, un trīs bankas bija iesaistītas garantiju pamatā esošajos aizdevumos, kuri izsniegti *Abalon DE*). Tomēr Komisija uzskata, ka *RZB* noteiktais reitings nav pietiekami objektīvs un ticams, lai uz to varētu paļauties, jo starp *RZB* un novērtēto uzņēmumu *Abalon DE* pastāv saiknes.

(155) Tāpēc Komisija savu novērtējumu balsta tikai uz *KSK* un *Helaba* noteikto saistību neizpildes rādītāju vidējo rādītāju, t. i., 1,66 % (vidējais no 2 % un 1,32 %) ([61]). Pamatojoties uz šo vidējo saistību neizpildes rādītāju, *Abalon DE* kredītkvalitāte (reitings) 2006. gadā pēc *Moody's* reitingu skalas ([62]) ir "Ba2"/"Ba3" diapazonā, kas atbilst "BB"/"BB–" diapazonam *S&P* reitingu skalā ([63]).

4.2.3.3. Garantiju tirgus cena

(156) Garantijas prēmijas, ko iekasē no uzņēmumiem, kuru reitings ir līdzīgs *Abalon* reitingam, nav pieejamas.

(157) Tomēr Komisija var noteikt tirgus cenu, paļaujoties uz tirgotiem kredītriska mijmaiņas darījumiem (*CDS*). Komisija uzskata, ka *CDS* ir piemēroti un atbilstīgi aizstājēji, jo tie sniedz uzņēmuma saistību neizpildes riska tirgus cenu ([64]).

([61]) Ja tiktu izmantots vidējais rādītājs no trīs saistību neizpildes rādītājiem (ietverot *RZB* noteikto 0,832 %), iznākums nemainītos. Vidējais rādītājs būtu 1,38 %, kas ir iekļauts tajā pašā *Moody's* reitingu skalas "Ba2"/"Ba3" diapazonā.

([62]) Sk. *Moody's* īpašās piezīmes "*Corporate Default and Recovery Rates, 1920–2006*" 26. tabulas pirmo sleju (viena gada saistību nepildīšanas varbūtība), 2007. gada februāris (Ba2: 0,856; Ba3: 1,929) (https://www.moodys.com/sites/products/DefaultResearch/2006400000429618.pdf).

([63]) https://www.researchgate.net/figure/Moodys-and-S-P-alphanumeric-ratings-conversion-into-numeric-values_tbl1_23722339.

([64]) Sk. Komisijas paziņojumu par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punktā minēto valsts atbalsta jēdzienu (OV C 262, 19.7.2016., 1. lpp.), 111. punkts. *CDS* ir finanšu instrumenti, kas aizsargā aizdevēju (vai jebkuru trešo personu, kura ir nopirkusi aizsardzību) pret atsauces subjekta (šajā gadījumā aizņēmēja) saistību neizpildes risku, piemēram, aizdevumu garantijas. Cenu, kas samaksāta par aizsardzību pret risku, aizdevuma garantijas gadījumā sauc par "garantijas prēmiju", bet tirgotu kredītriska mijmaiņas gadījumā – par "tirgus kredītriska starpību". Abas cenas galvenokārt nosaka atsauces uzņēmuma (aizņēmēja) saistību neizpildes risks, un tādējādi tās var uzskatīt par cenu aizstājējvērtībām viena un tā paša veida riskiem, t. i., saistību neizpildes riskam.

(158) Ņemot vērā *Abalon DE* reitingu, *iTraxx EURope Crossover Credit Derivate* indekss (“*iTraxx crossover* indekss”) ir atbilstoša tirgus atsauces vērtība: *iTraxx crossover* indekss patiešām ietver līdz pat 75 Eiropas uzņēmumiem, kuru vidējais reitings attiecīgajā datumā bija “BB” ([65]) un kuru nodrošinājums atbilda tam, kas bija *Abalon DE* ([66]). *iTraxx Crossover* indeksa tirgus kredītriska starpība (tirgus garantijas prēmijas aizstājējvērtība) ([67]) 2006. gada 29. decembrī bija 2,19 % apgrozāmā kapitāla aizdevumam (garantijas vidējais svērtais darbības laiks aptuveni 5 gadi) un 2,66 % ieguldījumu aizdevumam (garantijas vidējais svērtais darbības laiks no 5 līdz 10 gadiem pēc lineārās amortizācijas).

4.2.3.4. Izrietošās atbalsta summas

(159) Pamatojoties uz iepriekš minēto, Komisija aprēķina garantijās ietvertā atbalsta dotācijas bruto ekvivalentu, izmantojot pirmo metodi saskaņā ar 2008. gada paziņojumu par garantijām. Tajā ņemti vērā šādi nosacījumi, kas izriet no garantijas un aizdevuma dokumentiem:

a) ieguldījumu aizdevums (*Investitionskredit*):

i) aizdevuma summa – 19,5 miljoni EUR, ilgums – 10 gadi;

ii) aizdevuma atmaksa pusgada maksājumos, sākot no 2010. gada: 2010. gadā divi pusgada maksājumi – katrs 500 000 EUR, 2011. un 2012. gadā četri pusgada maksājumi – katrs 1,25 miljoni EUR, 2013. gadā divi pusgada maksājumi – katrs 1,5 miljoni EUR, 2014., 2015. un 2016. gadā seši pusgada maksājumi, katrs 1,75 miljonu EUR, ieskaitot pēdējo 1,75 miljonu EUR maksājumu, kas bija jāveic 2016. gada 31. decembrī;

iii) 70 % aizdevuma summa, ko sedz valsts garantija, t. i., 13,65 miljoni EUR līdz 2010. gadam;

iv) sākot no 2010. gada garantijas segums tika samazināts ar pusgada samazinājumiem: 2010. gadā samazinājumi par 350 000 EUR, 2011. un 2012. gadā – par 875 000 EUR, 2013. gadā – par 1,05 miljoniem EUR, bet no 2014. gada – par 1,225 miljoniem EUR;

b) apgrozāmā kapitāla aizdevums (*Betriebsmittelkredit*):

i) aizdevuma summa līdz 10 miljoniem EUR, bez noteikta termiņa (izbeigšana ar anulēšanu), aizdevuma atmaksa pēc izbeigšanas;

ii) līdz 50 % no aizdevuma summas, ko sedz valsts garantija, t. i., 5 miljoniem EUR, termiņš ir ierobežots līdz 2012. gada 31. decembrim;

iii) garantijas segums laika gaitā pa posmiem tiek samazināts: 2009. gada 31. decembrī samazinājums par 500 000 EUR; 2010. gada 31. decembrī – par 1 miljonu EUR; 2011. gada 31. decembrī – par 1,5 miljoniem EUR un 2012. gada 31. decembrī – par 2 miljoniem EUR.

c) abos gadījumos:

i) *Abalon DE* maksā gada garantijas prēmiju 1 % apmērā no nenomaksātajām garantētajām summām;

ii) lai aprēķinātu garantijās ietvertā atbalsta dotācijas bruto ekvivalentu, naudas plūsmas jādiskontē līdz piešķiršanas datumam – 2006. gada decembrim. Šim nolūkam tiek izmantota 5,36 % likme, pamatojoties uz Vācijā 2006. gada decembrī piemērojamo atsauces likmi ([68]), kas palielināta par 100 bāzes punktiem saskaņā ar Komisijas paziņojumu par atsauces likmes un diskonta likmes noteikšanas metodes pārskatīšanu ([69]) (turpmāk “paziņojums par atsauces likmi”).

([65]) Sk. Anglijas Bankas 2007. gada 3. ceturkšņa biļetena 20. diagrammu (47. sējums Nr. 3, https://www.bankofengland.co.uk/-/media/boe/files/quarterly-bulletin/2007/quarterly-bulletin-2007-q3.pdf).

([66]) Nodrošinājumi, ko deva *Abalon DE*(sniegtais nodrošinājums – iekārtu un nekustamā īpašuma izmantošanas veidā), ir standarta veida maksimāli atgūstamo summu ziņā. Tas atbilst *iTraxx crossover* indeksa izmantošanai, kurā pieņemta 40 % atgūšanas likme (t. i., 60 % saistību nepildīšanas zaudējumi), kas atbilst tirgus novērojumiem attiecībā uz aizdevumiem, kuriem ir standarta nodrošinājums.

([67]) Sk. 64. zemsvītras piezīmi.

([68]) Sk. atsauces/diskonta likmes un atgūšanas likmes, ko piemēro 25 ES dalībvalstīm no 1.5.2004. līdz 31.12.2006.: Vācijai 4,36 no 1.12.2006. līdz 31.12.2006., https://competition-policy.ec.europa.eu/document/download/ff0d1fd3-2fda-42c1-9980-42501a62c026_en?filename=reference_rates_eu25_en.pdf.

([69]) Komisijas paziņojums par atsauces likmes un diskonta likmes noteikšanas metodes pārskatīšanu (OV C 14, 19.1.2008., 6. lpp.).

(160) Kā norādīts 158. apsvērumā, tirgus garantijas prēmija būtu 2,19 % apgrozāmā kapitāla aizdevumam un 2,66 % ieguldījumu aizdevumam. Tā ir jāsalīdzina ar gada prēmiju 1 % no nenomaksātajām garantētajām summām (sk. 159. apsvēruma c) punkta i) apakšpunktu), ko faktiski maksāja *Abalon DE*.

(161) Pamatojoties uz šo salīdzinājumu un izmantojot piemērojamo diskonta likmi (sk. 159. apsvēruma c) punkta ii) apakšpunktu), ieguldījumu kredīta garantijā ietvertā atbalsta dotācijas bruto ekvivalents ir 1 380 705 EUR un apgrozāmā kapitāla kredīta garantijā ietvertā atbalsta dotācijas bruto ekvivalents ir 129 134 EUR, tādējādi kopējā atbalsta summa ir 1 509 839 EUR.

4.2.3.5. Iespēja izmantot citas metodes, lai noteiktu priekšrocību

4.2.3.5.1. Drošās zonas pieejas izmantošana saskaņā ar 2008. gada paziņojumu par garantijām

(162) *Pollmeier* norādīja, ka *Abalon DE* ir jaundibināts uzņēmums bez kredītvēstures, uz kuru attiecas drošās zonas pieeja (3,8 %) saskaņā ar 2008. gada paziņojuma par garantijām 3.3. punktu (43. apsvērums). Saskaņā ar šo pieeju, ja aizņēmējs ir MVU, Komisija var piekrist vienkāršam izvērtējumam par to, vai aizdevuma garantija ietver atbalstu.

(163) Tomēr Komisija norāda, ka *Abalon DE* nav MVU, tāpēc šī metode nav piemērojama.

4.2.3.5.2. Jebkuras citas objektīvi pamatotas un vispārpieņemtas metodes izmantošana, t. i., trešās metodes izmantošana saskaņā ar 2000. gada paziņojumu par garantijām

(164) 2000. gada paziņojuma par garantijām 3.2. punkta pirmajā daļā ir paredzēts, ka aizdevuma garantijas skaidras naudas dotācijas ekvivalents attiecīgajā gadā var būt:

a) aprēķināts tāpat kā dotācijas elements aizdevumam ar atvieglotiem nosacījumiem, kur procentu likmes subsīdija atspoguļo starpību starp tirgus procentu likmi un procentu likmi, kas iegūta ar valsts garantijas palīdzību, atņemot visas samaksātās prēmijas ("pirmā metode saskaņā ar 2000. gada paziņojumu par garantijām");

b) aprēķināts kā starpība starp i) garantēto nenomaksāto summu, kas reizināta ar riska faktoru (saistību nepildīšanas varbūtību) un ii) visām samaksātajām prēmijām, t. i., (garantētā summa × risks) – prēmija ("otrā metode saskaņā ar 2000. gada paziņojumu par garantijām");

c) aprēķināts ar jebkuru citu objektīvi pamatotu un vispārpieņemtu metodi ("trešā metode saskaņā ar 2000. gada paziņojumu par garantijām").

(165) Saskaņā ar 2000. gada paziņojuma par garantijām 3.2. punkta otro daļu principā standarta aprēķinu formai atsevišķām garantijām vajadzētu būt pirmajai metodei un garantiju shēmām – otrajai metodei.

(166) Vācija savās attiecībā uz lēmumu par procedūras sākšanu sniegtajās piezīmēs ierosināja, ka joprojām ir piemērojama 0,5 % vienotas likmes pieeja (sk. 58.–60. apsvērumu), jo to varētu pamatot ar trešo metodi, kas paredzēta saskaņā ar 2000. gada paziņojumu par garantijām.

(167) Tomēr Komisija uzskata, ka šajā gadījumā nevar piemērot 2000. gada paziņojumu par garantijām, jo 2008. gada paziņojums par garantijām ietver atbilstīgākus un precīzākus norādījumus, ko izmantot, lai noteiktu priekšrocību (145. apsvērums).

(168) Katrā ziņā, ņemot vērā 2000. gada paziņojuma par garantijām 3.2. punkta otro daļu, Komisija norāda, ka trešā metode saskaņā ar 2000. gada paziņojumu par garantijām ir visaptverošs noteikums (*Auffangtatbestand*), kas būtu piemērojams tikai tad, ja citas aprēķina metodes konkrētajā gadījumā nebūtu pamatotas, īstenojamas un atbilstīgas. Šajā kontekstā Komisija norāda, ka attiecībā uz šajā lietā izskatāmajām *ad hoc* garantijām 2000. gada paziņojuma par garantijām 3.2. punkta otrajā daļā ir noteikts, ka saskaņā ar minēto paziņojumu ir jāizmanto pirmā metode. Šī pirmā metode, kas tieši balstīta uz salīdzinājumu ar tirgus datiem, var precīzāk atspoguļot tirgus realitāti nekā vienkārša vienotas likmes pieeja, kas noteikta saskaņā ar trešo metodi atbilstoši 2000. gada paziņojumam par garantijām. Šajā ziņā ir jānorāda, ka Vispārējā tiesa savā 2015. gada spriedumā ([70]) arī norādīja, ka tam, ka Komisija piekrita izmantot 0,5 % likmi, bija "pagaidu raksturs" un ka "situācijas atkārtota izvērtēšana bija paredzēta" it īpaši pēc tam, kad, "pamatojoties uz papildu pētījumiem, precīzāk tiks nodefinēta valsts atbalsta intensitāte", kas apstiprina, ka šī pēdējā minētā metode jau tajā laikā tika uzskatīta par tādu, kura nepietiekami atspoguļo tirgus realitāti. Tāpēc šā papildu iemesla dēļ šajā lietā nebūtu jāpiemēro 2000. gada paziņojumā par garantijām paredzētā trešā metode.

4.2.3.5.3. Pirmās metodes izmantošana saskaņā ar 2000. gada paziņojumu par garantijām

(169) Lēmumā par procedūras sākšanu ([71]) Komisija apsvēra iespēju piemērot pirmo metodi saskaņā ar 2000. gada paziņojumu par garantijām. Tai, piemēram, būtu nepieciešami dati tirgus procentu likmes noteikšanai. Minētā lēmuma 32. apsvērumā Komisija aicināja Vāciju sniegt informāciju, kas vajadzīga, lai piemērotu minēto metodi. Tomēr Vācija neiesniedza šo informāciju ne sākotnējās izskatīšanas posmā ([72]), ne vēlākajā formālās izmeklēšanas posmā ([73]) pēc tam, kad lēmumā par procedūras sākšanu bija izteikts nepārprotams aicinājums. Formālās izmeklēšanas laikā Komisija arī pieprasīja Vācijai informāciju saistībā ar attiecīgo garantiju dotācijas bruto ekvivalenta aprēķināšanu, ko veic, izmantojot pirmo metodi saskaņā ar 2000. gada paziņojumu par garantijām, bet Vācijas iestādes (būtībā) uzskatīja, ka šīs summas aprēķināšana nav iespējama (16., 91. un 92. apsvērums).

(170) Tomēr Komisija uzskata, ka principā būtu jāizmanto pirmā metode saskaņā ar 2008. gada paziņojumu par garantijām (147. apsvērums). Turklāt, ņemot vērā to, ka trūkst vajadzīgās informācijas par tirgus atsauces procentu likmēm, Komisija norāda, ka nav iespējams tieši piemērot pirmo metodi saskaņā ar 2000. gada paziņojumu par garantijām. Netiešs veids būtu noteikt aizdevumu procentu likmju tirgus aizstājējvērtības, izmantojot paziņojumu par atsauces likmi. Tomēr šāda pieeja būtu daudz neprecīzāka un mazāk jēgpilna, jo tiktu piemērotas paziņojumā par atsauces likmi minētās plašās kredītriska kategorijas. Tāpēc pirmā metode saskaņā ar 2008. gada paziņojumu par garantijām ir ekonomiski jēgpilnāka, jo var izmantot tiešās tirgus aizstājējvērtības.

4.2.4. *Selektivitāte*

(171) Abas *ad hoc* garantijas tiek sniegtas vienīgi *Abalon DE*, un tādējādi tās ir selektīvas. To Vācija nav apstrīdējusi. Kā norādījusi Tiesa, ja atbalsts ir individuāls, ekonomiskās priekšrocības noteikšana principā ļauj prezumēt, ka pasākums ir selektīvs ([74]). Tā tas ir neatkarīgi no tā, vai attiecīgajos tirgos darbojas uzņēmēji, kas atrodas līdzīgā situācijā.

([70]) 2015. gada spriedums, 174. punkts.

([71]) Lēmuma par procedūras sākšanu 32. apsvērums.

([72]) Vācija savā 2015. gada 28. maijā sniegtajā informācijā kā alternatīvu ierosinātajai 0,5 % vienotas likmes metodei skaidri norādīja otro aprēķina metodi saskaņā ar 2000. gada paziņojumu par garantijām, nevis pirmo aprēķina metodi saskaņā ar minēto paziņojumu.

([73]) Vācija savā 2017. gada 27. martā sniegtajā informācijā koncentrē savu argumentāciju uz ierosināto 0,5 % vienotās likmes metodi, ko, pēc Vācijas ieskatiem, varētu piemērot arī atbilstīgi trešai aprēķina metodei saskaņā ar 2000. gada paziņojumu par garantijām. Vācija nesniedz nekādu informāciju par pirmās aprēķina metodes iespējamu piemērošanu saskaņā ar minēto paziņojumu.

([74]) Sk. Tiesas 2015. gada 4. jūnija spriedumu, Komisija/*MOL*, C-15/14 P, ECLI:EU:C:2015:362, 60. punkts.

4.2.5. *Konkurences izkropļojumi*

(172) Garantijas uzlabo *Abalon DE* konkurētspēju salīdzinājumā ar tā konkurentiem, kuri negūst labumu no šīm garantijām. *Abalon DE* darbojas tirgū, kurā pastāv konkurence (kā to jo īpaši apliecina *Pollmeier* iesniegtā sūdzība). Tāpēc garantijas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus.

4.2.6. *Ietekme uz tirdzniecību starp dalībvalstīm*

(173) Komisija noraida Vācijas argumentu (sk. 41. apsvērumu), ka abas garantijas ir tikai vietēja veida. Pat ja, kā norāda Vācija, izejvielas iegūst galvenokārt no vietējiem avotiem, *Abalon DE* izmanto šīs izejvielas, lai ražotu dižskābarža koksnes izstrādājumus, ko tas pārdod un izplata visā pasaulē (sk. 23. apsvērumu). Tādējādi pārstrādātie mežsaimniecības produkti, ko ražo *Abalon DE* (un tā konkurents *Pollmeier*), tiek tirgoti starp dalībvalstīm, un tādējādi atbalsts *Abalon DE* var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm.

(174) Tā kā tiek uzskatīts, ka *de minimis* atbalsts neietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm ([75]), Komisija pārbaudīja, vai un kādā mērā uz garantijām varētu attiekties attiecīgie *de minimis* noteikumi.

(175) Kā Komisija jau konstatēja lēmumā par procedūras sākšanu (sk. 28. apsvērumu), pārbaudāmās garantijas nav uzskatāmas par *de minimis* atbalstu saskaņā ar 2013. gada *de minimis* regulas noteikumiem, jo nav izpildītas tās pārredzamības prasības (sk. lēmuma par procedūras sākšanu 25. apsvērumu un turpmākos apsvērumus).

(176) Tāpēc Komisija saskaņā ar piemērojamajiem pārejas noteikumiem novērtēja, vai garantijas būtu kvalificējamas kā *de minimis* atbalsts saskaņā ar 2001. gada *de minimis* regulu, kura bija piemērojama 2006. gadā un kuras 2. panta 2. punktā ir noteikta *de minimis* robežvērtība 100 000 EUR ([76]). Atbalsta summas abām garantijām (sk. 161. apsvērumu) gan atsevišķi, gan kopā pārsniedz šo robežvērtību un tādējādi nav kvalificējamas kā *de minimis* atbalsts.

(177) Tādējādi Komisija secina, ka abas garantijas varētu ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm.

4.2.7. *Secinājums par atbalsta esību*

(178) Ņemot vērā 4.2. iedaļā izklāstītos elementus, Komisija secina, ka gan ieguldījumu aizdevuma garantija, gan apgrozāmā kapitāla garantija ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta nozīmē.

4.3. **Abu garantiju likumība**

(179) Abas garantijas nav pastāvošs atbalsts, kā definēts Procedūras regulas 1. panta b) punktā ([77]). Vācija par tām paziņoja ([78]), bet tās tika īstenotas bez Komisijas *a priori* apstiprinājuma. Tāpēc Komisijai ir jānovērtē, vai abas garantijas ir jāuzskata par "nelikumīgu atbalstu", kas īstenots, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu ([79]), vai arī tās ir atbrīvotas (iespējams, ar atpakaļejošu spēku) no paziņošanas prasības saskaņā ar jebkuru attiecīgo grupu atbrīvojumu (un tādējādi arī ir saderīgas).

([75]) Sk. 2013. gada *de minimis* regulas 3. apsvērumu, sk. arī 2001. gada *de minimis* regulas 5. apsvērumu.

([76]) 2001. gada *de minimis* regulas 2. panta 2. punktā ir noteikts: "Vienam uzņēmumam piešķirtais *de minimis* atbalsts trīs gadu laika posmā nepārsniedz 100 000 EUR. Šo augšējo robežu piemēro neatkarīgi no atbalsta veida vai īstenojamā mērķa".

([77]) Atšķirībā no reģionālās ieguldījumu dotācijas (kas bija daļa no lielāka atbalsta pasākumu kopuma (sk. 18. apsvērumu)), abas garantijas netika piešķirtas saskaņā ar apstiprinātu un tādējādi pastāvošu atbalsta shēmu (sk. 2008. gada lēmuma 44. apsvērumu un turpmākos apsvērumus).

([78]) Tās nepastāvēja pirms LESD stāšanās spēkā, un tās netiek uzskatītas par pastāvošu atbalstu saskaņā ar Procedūras regulas 17. pantu.

([79]) Skatīt Procedūras regulas 1. panta f) punktu.

4.3.1. *Nav atbrīvojuma ar atpakaļejošu spēku (un saderības) saskaņā ar 2014. gada VGAR*

(180) Saskaņā ar 2014. gada VGAR 58. panta 1. punktu tā ir piemērojama individuālajam atbalstam, kas piešķirts pirms tās stāšanās spēkā, ja atbalsts atbilst visiem regulā paredzētajiem nosacījumiem, izņemot 9. pantu (publicēšana un informācija). Tā kā 2014. gada VGAR stājās spēkā 2014. gada 1. jūlijā, abas garantijas principā varēja atbrīvot ar šo 2014. gada VGAR, piemērojot to ar atpakaļejošu spēku.

(181) Tomēr, kā jau izklāstīts lēmumā par procedūras sākšanu, 2014. gada VGAR 5. panta 1. punktā noteiktā pārredzamības prasība ierobežo tās piemērošanu "vienīgi atbalstam, kuram ir iespējams iepriekš precīzi aprēķināt dotācijas bruto ekvivalentu, neveicot riska novērtējumu ("pārredzams atbalsts")". 2014. gada VGAR 5. panta 2. punkta c) apakšpunktā ir noteikts, ka atbalstu garantiju veidā uzskata par pārredzamu, ja dotācijas bruto ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz drošās zonas prēmijām, kas noteiktas Komisijas paziņojumā, vai ja pirms pasākuma īstenošanas Komisija ir apstiprinājusi garantijas dotācijas bruto ekvivalenta aprēķināšanas metodiku.

(182) Vācijas paziņoto pirmo metodi garantiju dotācijas bruto ekvivalenta aprēķināšanai Komisija pieņēma 2007. gadā ar Lēmumu C(2007) 4287, galīgā redakcija ([80]), t. i., pēc abu garantiju izsniegšanas 2006. gada 28. decembrī. To dotācijas bruto ekvivalents netika aprēķināts, pamatojoties uz drošās zonas prēmijām, jo saskaņā ar 2008. gada paziņojumu par garantijām tās pastāv tikai MVU, savukārt 2000. gada paziņojumā par garantijām nav paredzēta drošās zonas pieeja.

(183) Tādējādi ne ieguldījumu aizdevuma garantija, ne apgrozāmā kapitāla aizdevuma garantija neatbilst pārredzamības kritērijam. Turklāt apgrozāmā kapitāla aizdevuma garantiju, kas kvalificējama kā reģionālais darbības atbalsts, var atbrīvot tikai īpašos apstākļos, kuri izklāstīti 2014. gada VGAR 15. pantā ([81]). Šajā lietā šie īpašie apstākļi nepastāv.

(184) Darbības sākšanai paredzētais izņēmums no vispārīgās pārredzamības prasības, kas noteikts 2014. gada VGAR 5. panta 2. punkta g) apakšpunktā, ir piemērojams tikai tad, ja ir izpildīti visi 2014. gada VGAR 22. pantā paredzētie nosacījumi. Tās 22. panta 3. punkta b) apakšpunkts ļauj piešķirt darbības sākšanas garantijas ar prēmijām, kas neatbilst tirgus nosacījumiem, bet 22. panta 2. punktā ir noteikts, ka atbalsttiesīgie uzņēmumi ir "nekotēti mazie uzņēmumi", savukārt *Abalon DE* nav uzskatāms par nekotētu mazo uzņēmumu (sk. 4.1. iedaļu). Tādējādi, piemērojot 2014. gada VGAR 22. pantu ar atpakaļejošu spēku, nevienu no abām garantijām nevar uzskatīt par atbrīvojamu.

(185) Tāpēc Komisija secina, ka nevienu no abām garantijām nevar ar atpakaļejošu spēku atbrīvot no paziņošanas prasības saskaņā ar 2014. gada VGAR.

(186) Saskaņā ar 2014. gada VGAR 58. panta 2. punktu atbalstu, kas saskaņā ar 2014. gada VGAR vai citām iepriekš spēkā bijušām regulām, kuras pieņemtas atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 994/98 ([82]) 1. pantam, nav atbrīvots no paziņošanas prasības, Komisijai jāizvērtē saskaņā ar attiecīgajām [attiecīgo regulējumu,] pamatnostādnēm, vadlīnijām un paziņojumiem.

([80]) Komisijas Lēmums C(2007) 4287, galīgā redakcija (2007. gada 25. septembris), valsts atbalsta lietā SA.21945 N 197/2007 – Vācija – garantiju atbalsta elementa aprēķināšanas metode (OV C 248, 23.10.2007., 3. lpp.).
Lēmuma nekonfidenciālā versija ir publiski pieejama šādā Komisijas tīmekļa vietnē: https://competition-cases.ec.europa.eu/cases/SA.21945.

([81]) Saskaņā ar 2014. gada VGAR 15. pantu reģionālā darbības atbalsta shēmas tālākajos reģionos, mazapdzīvotos apgabalos un ļoti mazapdzīvotos apgabalos var būt saderīgas ar iekšējo tirgu LESD 107. panta 3. punkta nozīmē, ja ir izpildīti konkrēti nosacījumi. Abas izskatāmās garantijas nav shēmas un neattiecas uz tālākajiem reģioniem, mazapdzīvotiem apgabaliem un ļoti mazapdzīvotiem apgabaliem.

([82]) Padomes Regula (EK) Nr. 994/98 (1998. gada 7. maijs) par to, kā piemērot Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 92. un 93. pantu attiecībā uz dažu kategoriju valsts horizontālo atbalstu (OV L 142, 14.5.1998., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1998/994/oj).

4.3.2. *Nav atbrīvojuma ar atpakaļejošu spēku (un saderības) saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 800/2008* ([83])

(187) Saskaņā ar 44. panta 1. punktu Regulā (EK) Nr. 800/2008 ("2008. gada VGAR"), kas stājās spēkā 2008. gada 29. augustā, 2008. gada VGAR piemēro individuālajam atbalstam, kas piešķirts pirms tās stāšanās spēkā, ja atbalsts atbilst visiem tās nosacījumiem (izņemot 2008. gada VGAR 9. panta nosacījumus par publicēšanu un informāciju).

(188) Tomēr saskaņā ar 2008. gada VGAR 5. panta 1. punktu atbrīvojumu var piešķirt tikai pārredzamam atbalstam. "Pārredzams atbalsts" ir tāds atbalsts, kuram ir iespējams *ex ante* precīzi aprēķināt bruto dotācijas ekvivalentu, neveicot riska novērtējumu (sk. 2008. gada VGAR 2. panta 6. punktu). Līdzīgi kā 2014. gada VGAR, arī 2008. gada VGAR 5. panta 1. punkta otrās daļas c) apakšpunktā ir paredzētas pārredzamības prasības, kas ir izpildītas, "ja garantiju bruto dotācijas ekvivalenta aprēķināšanas metodika ir tikusi pieņemta pēc šīs metodes paziņošanas (..) vai ja saņēmējs ir mazais vai vidējais uzņēmums un bruto dotācijas ekvivalents ir aprēķināts, balstoties uz drošās zonas prēmijām (..)". Kā minēts 182. apsvērumā, pirmā metode, ar ko aprēķina abu Vācijas paziņoto garantiju dotācijas bruto ekvivalentu, tika pieņemta tikai pēc garantiju izsniegšanas 2006. gada 28. decembrī. To dotācijas bruto ekvivalents netika aprēķināts, pamatojoties uz drošās zonas prēmijām, kā arī *Abalon DE* nav mazais vai vidējais uzņēmums (sk. 4.1. iedaļu).

(189) Tādējādi ne ieguldījumu aizdevuma garantija, ne apgrozāmā kapitāla aizdevuma garantija neatbilst pārredzamības kritērijam. Turklāt apgrozāmā kapitāla garantiju, kas kvalificējama kā reģionālais darbības atbalsts, nevar atbrīvot saskaņā ar 2008. gada VGAR.

(190) Tāpēc Komisija secina, ka neviena no garantijām nav atbrīvojama ar atpakaļejošu spēku saskaņā ar 2008. gada VGAR.

4.3.3. *Nav atbrīvojuma ar atpakaļejošu spēku (un saderības) saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1628/2006* ([84])

(191) Regula (EK) Nr. 1628/2006 ("Reģionālā atbalsta GAR") nav piemērojama *ratione temporis ad hoc* pasākumiem, kas īstenoti pirms tās stāšanās spēkā 2006. gada 21. novembrī. Reģionālā atbalsta GAR 9. pants par "stāšanos spēkā un spēkā esību" attiecas tikai uz shēmām, kas ieviestas pirms minētās regulas spēkā stāšanās dienas, un atbalstu, kas piešķirts saskaņā ar šīm shēmām, nevis uz *ad hoc* atbalstu un atbalstu, kas piešķirts (ne arī uz shēmām, kas īstenotas) pēc 2006. gada 31. decembra.

(192) Jebkurā gadījumā Reģionālā atbalsta GAR 3. panta 3. punktā ir noteikts, ka *ad hoc* atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu un uz to neattiecas paziņošanas prasība, jo īpaši, ja tas nepārprotami atbilst visiem minētās regulas nosacījumiem. Šajā ziņā Reģionālā atbalsta GAR 4. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā ir noteikts, ka atbalsts sākotnējiem ieguldījumiem ir saderīgs ar kopējo tirgu un to atbrīvo no paziņošanas prasības, ja atbalstu piešķir reģioniem, kam ir tiesības saņemt reģionālo atbalstu, kā noteikts attiecīgajai dalībvalstij apstiprinātajā reģionālā atbalsta kartē 2007. līdz 2013. gadam, bet *Schwalm-Eder-Kreis* nav iekļauts piemērojamajā reģionālā atbalsta kartē ([85]).

(193) Turklāt Komisija atgādina, ka Reģionālā atbalsta GAR attiecas tikai uz reģionālo ieguldījumu atbalstu un nerada pamatu atbrīvojumam attiecībā uz reģionālo darbības atbalstu, piemēram, šajā gadījumā attiecībā uz apgrozāmā kapitāla garantiju. Tāpēc Komisija secina, ka neviena no garantijām nav atbrīvojama ar atpakaļejošu spēku saskaņā ar Reģionālā atbalsta GAR.

([83]) Komisijas Regula (EK) Nr. 800/2008 (2008. gada 6. augusts), kas atzīst noteiktas atbalsta kategorijas par saderīgām ar kopējo tirgu, piemērojot Līguma 87. un 88. pantu (Vispārējā grupu atbrīvojuma regula) (OV L 214, 9.8.2008., 3. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/800/oj).

([84]) Komisijas Regula (EK) Nr. 1628/2006 (2006. gada 24. oktobris) par Līguma 87. un 88. panta piemērošanu valstu reģionālajam ieguldījumu atbalstam (OV L 302, 1.11.2006., 29. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1628/oj).

([85]) Komisijas Lēmums C(2006) 4958, galīgā redakcija, (2006. gada 8. novembris) par valsts atbalstu N 459/2006 – Vācija – reģionālā atbalsta karte 2007.–2013. gadam (OV C 295, 5.12.2006., 6. lpp.).

4.3.4. *Nav atbrīvojuma ar atpakaļejošu spēku (un saderības) saskaņā ar MVU grupu atbrīvojuma regulu*

(194) Komisija norāda, ka nevienai garantijai nevar piemērot grupas atbrīvojumu saskaņā ar MVU grupu atbrīvojuma regulu, jo minētā regula attiecas tikai uz MVU (sk. minētās regulas 1. panta 1. punktu). Kā konstatēts 137. apsvērumā, *Abalon DE* 2006. gadā nebija MVU.

(195) Tā kā abas garantijas nav atbrīvojamas, pat ar atpakaļejošu spēku, no paziņošanas prasības saskaņā ar kādu grupu atbrīvojumu, abas garantijas jāuzskata par nelikumīgu atbalstu.

4.4. **Saderība**

(196) Tā kā neviena no garantijām nav ar atpakaļejošu spēku atbrīvota no paziņošanas pienākuma un tādējādi saskaņā ar jebkuru citu atbrīvojuma regulu nav saderīga, Komisijai saskaņā ar 2014. gada VGAR 58. panta 2. punktu (sk. 186. apsvērumu) ir jāizvērtē to saderība, piemērojot attiecīgo regulējumu, pamatnostādnes, vadlīnijas vai paziņojumus un tieši piemērojot Līgumu. Vācija apgalvoja, ka abas garantijas bija reģionālais atbalsts, kas paredzēts reģionālajai attīstībai (62. apsvērums). Parasti Komisija reģionālā atbalsta pasākumu uzskata par saderīgu ar LESD 107. panta 3. punktu tikai tad, ja atbalsts veicina reģionālo attīstību un kohēziju. Tā mērķim jābūt vai nu veicināt "a" apgabalu ekonomisko attīstību, vai arī sekmēt "c" apgabalu attīstību. Par labu *Abalon DE* piešķirto abu garantiju mērķis ir veicināt un sekmēt mazāk attīstītā *Schwalm-Eder-Kreis* reģiona reģionālo attīstību, kā arī teritoriālo kohēziju (sk. 17. apsvērumu).

(197) Laikā, kad tika piešķirtas abas garantijas, *Schwalm-Eder-Kreis* bija "c" apgabals, kas saskaņā ar Vācijas reģionālā atbalsta karti 2004.–2006. gadam bija tiesīgs saņemt reģionālo ieguldījumu atbalstu. Tādējādi abas garantijas var novērtēt saskaņā ar piemērojamajām Reģionālā atbalsta pamatnostādnēm. No Reģionālā atbalsta pamatnostādņu 2014.–2020. gadam ([86]) 188. punkta izriet, ka reģionālais atbalsts, kas nelikumīgi piešķirts pirms 2014. gada 1. jūlija, jāizvērtē saskaņā ar Valstu reģionālā atbalsta pamatnostādnēm 2007.–2013. gadam ([87]) ("2007. gada RAP"). Saskaņā ar 2007. gada RAP 105. punktu "Reģionālo atbalstu, kas piešķirts (..) līdz 2007. gadam, izvērtē saskaņā ar 1998. gada valstu reģionālā atbalsta pamatnostādnēm". Tā kā abas garantijas tika izsniegtas 2006. gadā, atbilstošās pamatnostādnes to izvērtēšanai ir 1998. gada RAP, ko lasa kopā ar (toreiz piemērojamo) Vācijas reģionālā atbalsta karti 2004.–2006. gadam ([88]).

4.4.1. *Ieguldījumu aizdevuma garantija*

(198) Saskaņā ar Vācijas reģionālā atbalsta karti 2004.–2006. gadam attiecīgais reģions (*Schwalm-Eder-Kreis*) ir tiesīgs saskaņā ar LESD (tagadējo) 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu saņemt reģionālo atbalstu ar atbalsta maksimālo intensitāti 18 % apmērā no attiecināmajām izmaksām lieliem uzņēmumiem.

(199) Saskaņā ar 1998. gada RAP 4.5. punktu atbalsta maksimālā robežvērtība attiecas uz attiecināmajiem izdevumiem, kas ietver zemi, ēkas un iekārtas/mašīnas (aprīkojums). Šajā gadījumā kopējais ieguldījums bija 26 miljoni EUR modernām zāģmašīnām, ēkām un zemes iegādei. No šīs summas 21 miljons EUR tika ieguldīts kokzāģētavas iekārtās un aprīkojumā, 4 miljoni EUR – būvdarbos un 1 miljons EUR – objekta iegādei. Piemērojot atbalsta intensitāti 18 % apmērā, reģionālā ieguldījumu atbalsta maksimālā pieļaujamā atbalsta summa ir 4,68 miljoni EUR.

([86]) Reģionālā atbalsta pamatnostādnes 2014.–2020. gadam (OV C 209, 23.7.2013., 1. lpp.).
([87]) Valstu reģionālā atbalsta pamatnostādnes 2007.–2013. gadam (OV C 54, 4.3.2006., 13. lpp.).
([88]) Sk. 9. zemsvītras piezīmi.

(200) Atbalsts 4,5 miljonu EUR apmērā attiecībā uz būvniecības un aprīkojuma 25 miljonu EUR lielām izmaksām jau tika piešķirts, pamatojoties uz Kopīgo rīcības programmu "Reģionālo ekonomikas struktūru uzlabošana" ("*Gemeinschaftsaufgabe "Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur"*, shēma N 642/2002) (sk. 2008. gada lēmuma 12. apsvērumu). Šis atbalsts pēc tā paziņošanas 2008. gada lēmumā ([89]) tika uzskatīts par pastāvošu atbalstu, un šo 2008. gada lēmuma daļu Vispārējā tiesa apstiprināja savā 2015. gada spriedumā (sk. 4. apsvērumu), un tādējādi tas ir pastāvošs atbalsts. Tā kā maksimāli pieļaujamā atbalsta summa saskaņā ar 1998. gada RAP un Vācijas reģionālā atbalsta karti 2004.–2006. gadam netika pilnībā izmantota esošajā reģionālajā ieguldījumu atbalstā, kas pieņemts ar šo lēmumu, papildu ieguldījumu atbalstu līdz 180 000 EUR var atzīt par saderīgu, ja ir izpildīti visi piemērojamie 1998. gada RAP kritēriji.

(201) Komisija novērtēja, vai ir izpildīti 1998. gada RAP kritēriji (kas neizslēdz garantijas kā atbalsttiesīgu atbalsta veidu). Komisija secina, ka, kā tas jau ir noteikts attiecībā uz citām reģionālā atbalsta pasākumu kopuma daļām ([90]), ir izpildīti visi 1998. gada RAP noteiktie standarta saderības kritēriji tādam atbalstam, uz kuru neattiecas individuāla paziņošana saskaņā ar 2002. gada daudznozaru pamatprincipiem ([91]) (kas nav piemērojami, jo nav pārsniegta attiecīgā robežvērtība).

(202) Jo īpaši 1998. gada RAP 2. punkta trešajā daļā ir noteikts, ka uz individuālu *ad hoc* atbalstu principā neattiecas 1998. gada RAP ([92]), jo šādu atbalstu parasti piešķir saskaņā ar īpašu vai nozaru ražošanas politiku, un tā bieži vien neatbilst pašai reģionālā atbalsta politikas būtībai. Tomēr 1998. gada RAP 2. punkta ceturtajā daļā ir paredzēts, ka var pierādīt pretējo. Komisija uzskata, ka tā tas ir šajā lietā. Pirmkārt, ieguldījumu aizdevuma garantija kopā ar citām atbalsta pasākumu kopuma daļām bija paredzēta, lai veicinātu nodarbinātību atbalstāmajā reģionā (118 darbvietu radīšana), kas liecina par atbalsta ieguldījumu reģionālajā attīstībā. Otrkārt, *ad hoc* atbalsts tika piešķirts arī saskaņā ar Hesenes 2006. gada pamatnostādnēm (21. apsvērums), kas nav attiecināmas tikai uz ierobežotu nozaru vai uzņēmumu skaitu.

(203) Atbalsts attiecas uz sākotnējo ieguldījumu projektu (1998. gada RAP 4.1. un 4.4. punkts), un tas neattiecas ne uz nozari, kas izslēgta no reģionālā ieguldījumu atbalsta (sk. 1998. gada RAP 2. punkta pirmo daļu), ne uz grūtībās nonākušu uzņēmumu. Nepieciešamais saņēmēja paša ieguldījums pārsniedz 25 % no kopējām ieguldījumu izmaksām ([93]) (1998. gada RAP 4.2. punkta pirmā daļa), un ieguldījumu projekts attiecīgajā reģionā tiks saglabāts vismaz piecus gadus (1998. gada RAP 4.10. punkts). Darbi saistībā ar ieguldījumiem uzsākti pēc garantiju pieprasīšanas, tādējādi tām ir stimulējoša ietekme (1998. gada RAP 4.2. punkta trešā daļa). Kumulācijas noteikumi (1998. gada RAP 4.18. punkts) ir ievēroti, jo kopā ar iepriekš apstiprināto dotāciju 4,5 miljonu EUR apmērā (sk. 18. apsvērumu) papildu atbalsta summa 180 000 EUR apmērā nepārsniedz piemērojamo kumulācijas maksimālo robežvērtību 4,68 miljonu EUR.

(204) Tāpēc Komisija uzskata, ka papildu atbalsta summa 180 000 EUR (pašreizējā vērtība 2006. gadā), t. i., daļa no kopējās atbalsta summas 1 380 705 EUR (pašreizējā vērtība 2006. gadā, sk. 161. apsvērumu), kas iekļauta ieguldījumu aizdevuma garantijā, ir saderīga saskaņā ar 1998. gada RAP.

([89]) Sk. 2008. gada lēmuma 44. apsvērumu un turpmākos apsvērumus.

([90]) Ieguldījumu aizdevuma garantija, kas ir daļa no reģionālā atbalsta pasākumu kopuma (sk. 18. apsvērumu un 10. zemsvītras piezīmi), tā "atbilst pašai reģionālā atbalsta politikas būtībai" (1998. gada RAP 2. punkta trešās daļas nozīmē), tāpēc ieguldījumu aizdevuma garantiju var novērtēt saskaņā ar 1998. gada RAP.

([91]) Komisijas paziņojums – Lielu ieguldījumu projektu reģionālā atbalsta daudznozaru pamatprincipi (izziņots ar dokumenta numuru C(2002) 315) (*Multisectoral framework on regional aid for large investment projects (notified under document No C(2002) 315)*) (OV C 70, 19.3.2002., 8. lpp.).

([92]) "Atsevišķs *ad hoc* atbalsta maksājums vienam uzņēmumam vai vienai darbības jomai piešķirts atbalsts var būtiski ietekmēt konkurenci attiecīgajā tirgū, bet tā ietekme uz reģiona attīstību var būt pārāk niecīga. Šādu atbalstu parasti piešķir saskaņā ar īpašu vai nozaru ražošanas politiku, un tā bieži vien neatbilst pašai reģionālā atbalsta politikas būtībai (..)".

([93]) Jo īpaši ir ievērots 25 % pašu ieguldījuma noteikums, ņemot vērā pašu kapitāla ieguldījumu 3,5 miljonu EUR apmērā un to ieguldījumu aizdevuma daļu 19,5 miljonu EUR apmērā, ko nesedz 70 % garantija (30 % no 19,5 miljoniem EUR = 5,85 miljoni EUR).

(205) Vācija neatsaucās uz to, ka ieguldījumu aizdevuma garantija būtu jānovērtē, tieši piemērojot Līgumu, un neiesniedza argumentus, kas varētu pamatot šādu pieeju. Komisija šajā lietā nevar noteikt nekādus izņēmuma, labi pamatotus iemeslus, kas tai ļautu atkāpties no 1998. gada RAP. Tādējādi Komisija secina, ka ieguldījumu aizdevuma garantijā ietvertais atbalsts daļēji atbilst 1998. gada RAP (180 000 EUR no 161. apsvērumā minētās kopējās atbalsta summas). Attiecībā uz pārējo daļu (1 200 705 EUR) tas ir nesaderīgs atbalsts.

4.4.2. *Apgrozāmā kapitāla aizdevuma garantija*

(206) Apgrozāmā kapitāla aizdevuma garantija ir reģionālais darbības atbalsts (183. apsvērums). Saskaņā ar 1998. gada RAP šādu darbības atbalstu var apstiprināt tikai apgabalos, kas ir tiesīgi saņemt reģionālo atbalstu saskaņā ar LESD (tagadējo) 107. panta 3. punkta a) apakšpunktu, t. i., tālākajos reģionos un reģionos ar mazu iedzīvotāju blīvumu (sk. iedzīvotāju blīvuma kritēriju 1998. gada RAP 3.10.4. punktā). *Schwalm-Eder-Kreis* reģions neietilpst nevienā no šīm kategorijām. Tāpēc apgrozāmā kapitāla aizdevuma garantija neatbilst 1998. gada RAP.

(207) Vācija neatsaucās uz to, ka apgrozāmā kapitāla aizdevuma garantija būtu jānovērtē, tieši piemērojot Līgumu, un nesniedza argumentus, kas pamatotu šādu pieeju. Komisija šajā lietā nevar noteikt nekādus izņēmuma, labi pamatotus iemeslus, kas tai ļautu atkāpties no 1998. gada RAP. Tādējādi Komisija secina, ka darbības atbalsts, kas ietverts apgrozāmā kapitāla aizdevuma garantijā 129 134 EUR apmērā (sk. 161. apsvērumu), nav saderīgs ar iekšējo tirgu.

5. **ATGŪŠANA**

(208) Saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienības darbību un Eiropas Savienības tiesu iedibināto judikatūru Komisijas kompetences jomā ir lēmums par to, ka attiecīgajai valstij ir jāmaina vai jāatceļ atbalsts, par kuru Komisija ir secinājusi, ka tas ir nesaderīgs ar iekšējo tirgu ([94]). Tāpat Savienības tiesas ir pastāvīgi lēmušas, ka dalībvalstij pienākumu atcelt atbalstu, ko Komisija uzskata par nesaderīgu ar iekšējo tirgu, nosaka, lai atjaunotu iepriekšējo stāvokli ([95]).

(209) Šajā saistībā Savienības tiesas ir noteikušas, ka minētais mērķis ir sasniegts, ja saņēmējs ir atmaksājis nelikumīgā atbalsta summas un tādējādi zaudējis priekšrocību, kas tam bijusi tirgū attiecībā pret konkurentiem, un ir atjaunots stāvoklis, kāds bijis pirms atbalsta piešķiršanas ([96]).

(210) Procedūras regulas 16. panta 1. punktā noteikts: "Kad nelikumīga atbalsta gadījumos tiek pieņemti negatīvi lēmumi, Komisija izlemj, ka attiecīgā dalībvalsts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai atgūtu atbalstu no saņēmēja (..)".

(211) Tādējādi, ņemot vērā to, ka abas garantijas, kas īstenotas, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu, ir nelikumīgs un daļēji nesaderīgs atbalsts, nesaderīgais atbalsts ir jāatgūst, lai atjaunotu situāciju, kāda iekšējā tirgū pastāvēja pirms atbalsta piešķiršanas. Atgūšana jāpiemēro laikposmam no dienas, kad atbalsts nodots saņēmēja rīcībā, līdz tā faktiskās atgūšanas dienai. Par atgūstamo summu līdz tās faktiskās atgūšanas dienai ir jāmaksā procenti. Procentus aprēķina pēc salikto procentu formulas saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 794/2004 ([97]) V nodaļu.

([94]) Tiesas 1973. gada 12. jūlija spriedums, Komisija/Vācija, C-70/72, ECLI:EU:C:1973:87, 13. punkts.
([95]) Tiesas 1990. gada 21. marta spriedums, Beļģija/Komisija, C-142/87, ECLI:EU:C:1990:125, 66. punkts.
([96]) Tiesas 1999. gada 17. jūnija spriedums, Beļģija/Komisija, C-75/97, ECLI:EU:C:1999:311, 64. un 65. punkts.
([97]) Komisijas Regula (EK) Nr. 794/2004 (2004. gada 21. aprīlis), ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK Līguma 93. panta piemērošanai (OV L 140, 30.4.2004., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2004/794/oj).

6. **SECINĀJUMS**

(212) Komisija konstatē, ka Vācija abas garantijas ir īstenojusi nelikumīgi, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu:

a) ieguldījumu aizdevuma garantijā ietvertais atbalsts līdz summai 180 000 EUR ir saderīgs ar iekšējo tirgu saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu;

b) ieguldījumu aizdevuma garantijā ietvertā atbalsta summa, kas pārsniedz minēto apmēru, proti, 1 200 705 EUR, nav saderīga ar iekšējo tirgu;

c) atbalsta summa 129 134 EUR apmērā, kas ietverta apgrozāmā kapitāla aizdevuma garantijā, nav saderīga ar iekšējo tirgu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Šādi pasākumi, ko Vācija nelikumīgi īstenojusi, pārkāpjot Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 108. panta 3. punktu, ir valsts atbalsts:

a) ieguldījumu aizdevuma garantija, kas piešķirta *Abalon Hardwood Hessen GmbH* ar atbalsta summu 1 380 705 EUR (pašreizējā vērtība 2006. gadā);

b) apgrozāmā kapitāla aizdevuma garantija, kas piešķirta *Abalon Hardwood Hessen GmbH* ar atbalsta summu 129 134 EUR (pašreizējā vērtība 2006. gadā).

2. Ieguldījumu aizdevuma garantija, kas piešķirta *Abalon Hardwood Hessen GmbH*, līdz atbalsta summai 180 000 EUR ir saderīga ar iekšējo tirgu, bet atlikusī summa – 1 200 705 EUR – nav saderīga ar iekšējo tirgu. Apgrozāmā kapitāla aizdevuma garantija, kas piešķirta *Abalon Hardwood Hessen GmbH* ar atbalsta summu 129 134 EUR, nav saderīga ar iekšējo tirgu.

2. pants

1. Vācija atgūst no saņēmēja 1. pantā minēto nesaderīgo atbalstu.

2. Par atgūstamajām summām maksā procentus no datuma, kurā tās tika nodotas saņēmēja rīcībā, līdz to faktiskajai atgūšanai.

3. Procentus aprēķina pēc salikto procentu formulas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 794/2004 V nodaļu.

4. Vācija atceļ visus nenomaksātos maksājumus un citas saistības, kas izriet no 1. pantā minētajām garantijām, sākot no šā lēmuma paziņošanas dienas.

3. pants

1. Šā lēmuma 1. pantā minētās nesaderīgā atbalsta summas atgūst nekavējoties un efektīvi.

2. Vācija nodrošina, ka šis lēmums tiek īstenots četru mēnešu laikā no tā paziņošanas dienas.

4. pants

1. Divu mēnešu laikā no šā lēmuma paziņošanas Vācija iesniedz Komisijai šādu informāciju:

a) sīku apraksts par pasākumiem, kas jau veikti vai ko plānots veikt, lai izpildītu šo lēmumu;

b) dokumentus, kas apliecina, ka atbalsta saņēmējam ir pieprasīts atmaksāt 1. pantā minēto nesaderīgo atbalstu.

2. Vācija informē Komisiju par valsts pasākumu progresu, kas veikti, lai īstenotu šo lēmumu, līdz 1. pantā minētais nesaderīgais atbalsts ir pilnībā atgūts. Pēc vienkārša Komisijas pieprasījuma Vācija nekavējoties iesniedz informāciju par pasākumiem, kas jau veikti vai ko plānots veikt, lai izpildītu šo lēmumu. Tā iesniedz arī sīku informāciju par atbalsta summām un procentiem, kas jau ir atgūti no saņēmēja.

5. pants

Šis lēmums ir adresēts Vācijas Federatīvajai Republikai.

Briselē, 2025. gada 16. maijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājas izpildvietniece
Teresa RIBERA